

சிவாகம மரபில் நூவேத்தியம்

பிரம்மஞ் சு.பத்மநாபன்

நியந்த்ரீ

சிவன் கோவில், நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

2015

சிவாகம மரபில் கூடுவேத்யம்

அடுசிரியர்:

பிரம்மஞ் ச.பத்மநாபன்

B.A.(Hons.) P.G.Dip.in.Edu., M.Phil.Sanskrit

விரிவுறையாளர், சம்ஸ்கிருதத்துறை
யாழ்யாணப் பல்கலைக்கழகம்.

இந்நால் திருக்கடலூரில்
ஒவ்வொப்பது பூர்த்தி விழாக்கண்ட
'பாகசாஸ்திராவிபுனர்'
பாரதவாஜகோந்திரம்
பிரம்மஞ் சீதாராமகிருஷ்ண சர்மா சீதாலக்ஷ்மி
தம்பதிகளை
கெளரவிக்கும் முகமாக வெளியிடப்படுகிறது.

வெளியீடு:

நியந்தரி

சிவன்கோவில்

நல்லூர். யாழ்ப்பாணம்.

25.07.2015

நூலின் பெயர் : சிவாகச மருளில் கைவேத்யம்

முதற் பதிப்பு : 2015.07.25

பதிப்பாசிரியர் : மிரம்மஹி ச.பத்மநாபன்

வெளியீடு : நியந்தர், சிவன்கோவில்,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

அச்சுப்பதிப்பு : மதி கலர்ஸ் மிறன்டர்ஸ், நல்லூர்.

பிரதிகள் : 300

பக்கம் : i-iv, 1-102

ISBN : 978-955-0877-46-1

முகவரை

சிவாலயங்களின் பூஜை வழிபாட்டு மரபுகளை சிவாகமங்கள் விதி யாகக் கூறிந்திர்கின்றன. அவ்வகையில் இறைவனுக்குரிய உபசாரங்களை ஒன்றாக அமைவதே நைவேத்யம் ஆகும். அந்நைவேத்யத்தை எவ்வாறு சிவாலயங்களில் சமைக்கவேண்டும். அதன் அளவுகள் என்ன? அவை மூலவருக்கும் ஏனைய பரிவார தேவதைகளுக்கும் எவ்வளவில் அவ்வாறு சமர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும் என்பன பற்றிய ஜயங்கள் தோன்றிய வண்ணமே உள்ளன. அவ்வகையில் சிவாகமங்கள் சிறப்பாக நைவேத்ய விதி என்பதனைக் கூறி நிற்கின்றன. அதனது ஒன்றுபட தொகுப்பதாகவே 'சிவாகம மரபில் நைவேத்யம்' எனும் இந்நால் விளங்குகின்றது.

நைவேத்ய முறைமைகள் இந்துசமய மரபுகளில் பண்பாடுசார்ந்த பழக்கவழக்கமாக இறைவனுக்கு பொங்குதல் என்பதனை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். எனினும் நித்யபூஜைக்கானதோ அன்றில் பிரதிஷ்டை, மஹோற்சவம் என்பனவற்றிற்கான நைவேத்ய விதியினை அவ்வப்போது கூறிந்திர்கின்றன. பண்பாடு சார்ந்த மரபில் உணவுகளினதும் உணவு வகைகளினதும் தன்மை பரந்தும் விரிந்தும் செல்வதாக அமைந்து காணப்படுகின்றது. அவ்வகையில் இறைவனுக்குரிய உணவு வகைகளின் விரிவு களுக்கு புராணங்கள் விளக்கம் தருவனவாக அமைகின்றன.

அவ்வகையில் இறைவனுக்கு நிவேதனத்தை பாகம் செய்வதையே தன்னலம் கருதாது பக்குவமாக பன்னெடுங்காலம் சேவையாற்றிவிடும் பிரம்மஸீ சீதாரம் கிருஷ்ண சர்மா சீதாலக்ஷ்மி தம்பதிகள் அன்மைக்காலத்தில் ஒழுஷ்டியப்பதபூர்த்தி சாந்தியினை தென்னிந்தியாவின் கடவுரில் நிறைவேற்றியுள்ளார். அவருடைய சேவையை கெளர விக்கும் முகமாக பயனுடைய எண்ணங்களாக மூல நால்களையே அணுகி நோக்கும் நிலையில் நிவேதனம் என்பதனை விதியாக சிவாகமங்கள் எவ்வாறு கூறுகின்றன என்பதனை நோக்கும் நோக்குடையதாசக 'சிவாகம மரபில் நைவேத்யம்' எனும் இந்நால் விளங்குகின்றது. மிகச் சிறியதாக

அமைந்த இந்நால் விதி நூலாகவும், அதற்குரிய பிரமாணங்களை இணைத்தும் கொண்டு விளங்குவதோடு அனுபந்தமாக உணவு பரிமாறும் இந்துசம்பிரதாய முறைகளையும், வாழையிலையில் உணவுகளை எவ்விதம் எங்கெங்கெல்லாம் பரிமாற வேண்டும் என்றும் மரபுகளும் முறைமையினையும் வலைப்பின்னல் ஊடாகப் பெற்று இணைத்துள்ளோம்.

மூல சிவாகம மரபில் முக்கியத்துவம் பெறும் நைவேத்யம் பற்றிய எமது சிந்தனைகள் காலத்தின்வழி எத்தகைய மாற்றங்களையும் மரபுகளையும் கொண்டு தனக்கேயுரியதோர் பண்பாட்டையும் தோற்றி வித்துள்ளது என்பது நன்கு புலனாகின்றது.

காலத்தின் தேவைகருதி வெளிவரும் இந்நால் நியந்தரீயின் வெளியீடாக வெளிவருகின்றது இந்நாலினை வாசித்து அனைவரும் பயன் பெறவேண்டும் என வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

பிரதான குருவும் தர்மகர்த்தாவும்,
ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்,
முன்னேஸ்வரம்,
சிலாபம்.

25.07.2015

இங்ஙனம்
இறைபணியில்
மிரம்மஸ் ச.பத்மநாபன்
விரிவுரையாளர்
சம்ஸ்கிருதத்துறை
யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

சிவாகம மரபில் நெவேத்யம்

அறிஞகம்

சிவாகம மரபில் அமையப் பெற்றனவே சிவாலயங்கள். சிவாலயங்களை நிகர்த்த தன்மையில் பல்வேறு ஆலயங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. இவ்வாலயங்கள் அனைத்திற்கும் அமைப்பு முறைகளுக்கும், திருவருவ அமைப்புகளுக்கும், பூஜை வழிபாட்டு மரபுக்கும் அடித்தளமாக அமைவன சிவாகமங்கள் ஆகும். சிவாகம மரபில் வழிபாட்டின் ஓர் அம்சமாக இடம் பெறுவனவே நெவேத்யம் ஆகும். இந்நெவேத்யம் இறைவனுக்கு அளிக்கப்படும் ஓர் வழிபாடாகவும், உணவாகவும், உபகாரமாகவும் இடம் பெறுகின்றன. அம்மரபில் சிவாகமங்கள் நெவேத்யம் என்பதனை எவ்வாறு முக்கியத்துவப் படுத்தி எடுத்தியம்புகின்றன என்றும் அவற்றின் தன்மையில் எவ்விதம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன என்றும், வெவ்வேறு பெயர் கொண்டு அழைக் கப்படுவதற்கான காரணங்களையும் மற்றும் எவ்வாறு நெவேத்யத்தை பாகம் செய்யவேண்டும் என்றும், சமர்ப்பிக்கும் முறைகள் பற்றியும் நோக்குவதாக அமையும்.

சிவாநமஸ்கள்

சிவாகமங்கள் மூலசிவாகமங்கள், உபாகமங்கள் என இரண்டு வகைப்படும். மூல சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டாகும். உபாகமங்கள் இருநூற் றேழு ஆகும். மூல சிவாமங்களே சிவாலய அமைப்பு முறை மைகளுக்கும், வழிபாட்டு முறைமைகளுக்கும் அடிப்படை பிரமாண நூல்களாக அமைகின்றன. அவற்றின் வழி மூல சிவாகமங்களாக, காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அஜிதம், தீப்தம், சூக்ஷ்மம், சஹஸ்ரம், அம்சமான், சுப்ரபேதம், விஜயம், நிஸ்வாசம், ஸ்வாயம் புவம், ஆக்ணேயம், வீரம், ரெளரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம்,

முகபிப்பம், ப்ரோத்கீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம் எனும் இருபத்தெட்டாகும். இச்சிவாகமங்களின் உபதேசத்தின் வழி சிவபேதம், ருத்ரபேதம் என அழைக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மூல சிவாகமங்களும், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நான்கு பாதங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. சிறப்பாக கிரியை மரபுகளை விபரித்துக் கூறும் தன்மையதான சிவாகமங்கள் தமக்கெண உபாகமங்களையும் கூறுகின்றன. சிவாகமங்கள், உபாகமங்கள் அவற் றின் உபதேச மரபுகளை சிவாகமங்களின் தந்திராவதார படலம் கூறுகின்றன.

சிவாகம ஏற்பு

சிவாகம மரபில் குருமரபும், சிவதீசைஷமரபும் தனித்துவம் பெறுகின்றன. சிவதீசைஷயின் அவசியமும், தேவையும் தனித்துவ முடையவையாகின்றன. குருமரபின் தனித்துவமும் அதனுடான தொடர்பு களும் ‘சம்பந்தம்’ என்றழைக்கப்படுகின்றன. இவ்விருமரபுகளுடன் இணைந்ததே திருக்கோவில் மரபு ஆகும். திருக்கோவில் மரபில் சிவாகம மரபு எனும் தன்மையில் சிவதீசைஷமரபின் மேன்மை, குருமரபு என்பன முக்கியத்துவம் பெறுவனவாக அமைகின்றன. இம்மரபுகளின் தொடர்ச்சியாகவே திருக்கோவில் வழிபாட்டு மரபு இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்கோவில் வழிபாட்டு ஏற்பு

சிவாகமங்கள் கூறும் விதிமுறைப்படியும் சிவாகமங்களின் கிரியை மரபுகளின் வளர்ச்சியிலும் கட்டியமைக்கப்பட்ட தன்மைய தாகவே திருக்கோவில் விளங்குகின்றன. திருக்கோவிலின் வழிபாட்டு மரபுகள் கிரியை எனும் சொல்லால் அழைக்கப்படுகின்றன.

கிரியை ஆத்மார்த்தம் பரார்த்தம் எனும் இரு நிலைகளில் மிகப் பரந்த தன்மையில் விரிந்து செல்லும் தன்மையன.

திருக்கோவிலை மையமாக்கொண்ட வழிபாட்டு மரபுகள் பரார்த்த பூஜை என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. பரார்த்த பூஜைகள் நித்தியம், நைவீத்தியம் எனும் தன்மையன. நித்யபூஜைகள் நித்தியம், ஆகந்துகு நித்தியம் என அழைக்கப்படுகின்றன.

சிவாகமக்கிரியைகள் கர்வணம், பிரதிஷ்டை, உற்பவம் பிராயச் சித்தம் என நான்கு தன்மைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குவனவாகும். சிவாகம மரபின்படியும் சிவாகமவிதிப்படியும் சிவாகமக்கிரியை மரபுகளுடன் அமையப்பட்ட திருக்கோவில்களில் மந்திரம், கிரியை, பாவனையுடன் நிகழ்த்தப்படுவது வழிபாடு ஆகும். இவ் வழிபாட்டு மரபில் உபசாரங்கள் தனித்துவம் பெறுகின்றன. அந்நிலையில் இறைவனுக்காக சமர்ப்பிக்கப் படும் உணவு நைவேத்யம் எனப்படுகின்றது. இந் நைவேத்யம் வேறு எப்பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றன என்றும் அவை எத்தனை வகையுடையன என்றும் அவற்றின் வகையீடுகள் பற்றியும் முக்கியத்துவம் பற்றியும் சிவாகமங்கள் எவ்விதம் எடுத்துக் கூறுகின்றன என்பதனை நோக்குவதே இங்கு குறிக்கோளாக அமைகின்றன.

சிவாகமங்களில் நைவேத்ய விதி

சிவாகமங்களில் மூல சிவாகமங்களும் உபாகமங்களும் மேலானதும் ஷாண்டுண்ய பரிபூரணருமான சதாசிவப் பரம்பொருளை வழிபடுவதற்குரிய முறைமைகளைக் கூறுகின்றன. இம்மரபில் சிவபூஜைக்குரிய விடயங்களை சிவாகமங்கள் அர்சனாவிதி என்றும், அதற்கு அதிகமான விடயங்களை அர்ச்சனாங்க விதி என்றும் கூறி நிற்கின்றன.

சிவபூஜையின் அங்கமாக விளங்கும் ஓர் வகை உபசாரமே நைவேத்யம் ஆகும். நைவேத்யம் என்பது இறைவனுக்கு முன்னிலையிலே அன்றில் மனதாலோ பக்தியுடன் தெரிவிப்பது அல்லது சமர்ப்பணம் செய்வது என்று பொருள் தருகின்றது.

சிவாகமங்களில் நெவேத்யம் எவ்வாறு பாகம் செய்ய வேண்டும் எனும் நோக்கத்தில் அதனுடன் தொடர்புடைய விடயங்கள் நெவேத்ய விதி என கூறப்படுவதனை நோக்குகையில், காமிகம், I. 6., ரெளரவம், I. 12, காரணம் I.33, குமார தந்திரம் 6., சிந்தியம் (கை), 16, யோகஜம், 17., வீரம் 34, எனும் சிவாகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனைவிட சுப்ரபேதகமத்தில் பாகம் என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அதற்குரிய விதி விபரிக்கப்படுகின்றது. இந் நிலையில் இறைவனுக்கு சமர்ப்பணம் செய்யத்தக்கனவற்றை நிவேதனம் என்கின்றபொழுது அன்னம், பாளீயம், புஸ்பம், பழம், அன்னபாளீயம், கீரை, என்பன சுட்டப்படுகின்றது. அவற்றைவிட, அன்னம் என்பது பக்ஷி, போஜ்ய, சோஷ்ய, வேஹ்ய, பேயாத்மகம் என கடிக்கத்தக்க, உண்ணத்தக்க, உலார்ந்த, நக்கி சுலவக்கத்தக்க, குடிக்கத்தக்க உணவுகள் என 'பாவனோபநிழத்' கூறுகின்றது.

சுப்ரபேதாகமம், ரெளவாகமம், காமிகாமம் என்பனவற்றில் முறையே (I.17), (I.13), (II.19) நெவேத்ய விதி என்பது கூறப்படுவதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

நெவேத்யமானது மூன்றுவிதமாகக் கூறப்படுகின்றது. அது நித்தியம், நைமித்தியம், காம்யம் என்பனவாகும் இவைபற்றிய விரிவு தனித்துவ மானதாகும்.

நெவேத்யம் எனும் விடயத்தில் நெவேத்யம் செய்யத்தக்க இடம், நெவேத்தியத்தை பாகம் செய்பவர்கள், நெவேத்யம் செய்யத் தக்க பொருட்கள் நெவேத்யத்தின் வகைகள் என்பனவும், நெவேத்தியக்கிரியை என்பவற்றோடு நெவேத்யத்தினை அளிப்பதனாடான பலன்களையும் சிறப்பாக காமிகாகாமத்தின் நெவேத்யவிதியை அடியொற்றி நோக்குவோம்.

கநலைத்ய விபரம்

அவ் வர்ச்சநாங்கத்தின் பிறகு அர்ச்சநாங்க க்ரமத்தை யறிந்த தனாற் சிறப்பாகிய நெவேத்யத்தின் விதியைச் சொல்லப் போகின் ரேன்.

பக்தியினாலும், திரவியத்தின் அனுசரணையினாலும் நெவேத்தியத்தைச் செய்யவேண்டும். ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரான சதாசிவப் பெருமானை நோக்கிப் பத்திரமாகிலும் புஷ்பமாகிலும் பழமாகிலும் ஜலமாகிலும் அன்னபாநீய முதலான கீரவர்க்கமாகிலும் நிவேதனம் செய்யாமற் புசிக்கக் கூடாது.

கநலைத்ய பஸி

அப்பம் முதலான யாதொரு பதார்த்தம் புசிக்கத்தக்கதோ அதைச் சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்தவனுக்கு தான்யம் விருத்தியடை கிறது. பரமசிவத்திற்கு அன்னத்தைக் கொடாவிடில் அந்தப் பொருள் குறைகிறது. அற்பமாகிலும் பெரிதாகிலும், பணக்காரன் தரித்திரளிவா களுக்குப் பயன் சமமாகும்.

சக்திக்குத் தக்கபடி பூஜைசெய்தல் வேண்டும். இவ் விஷயத்தில் பக்தியே காரணம். பண்டிதன் சிவத்திற்கு நெவேத்யத்தைக் கொடுத்து மங்களமான கார்யத்தைச் செய்விக்க வேண்டும். நிவேதனஞ் செய்யாமல் யாதொரு சுபகார்யம் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக் கார்யம் அமங்களத்தின் பொருட்டாகிறது.

சவாமியினுடைய சுபகார்யகாலங்களிற் செய்யப்பட்ட மனி தனுடைய சுபகார்யம் கெட்டுப்போகும். ஆகையால் ப்ரம்மோச்சவத் திலும் தவஜா ரோகணத்திலும் ஸ்தாபன முதலானவற்றிலும் கெள்ளரம் (இது மந்திரபூர்வ மான கெள்ளரம்) விவாக முதலான மங்கள கார்யங்களை விடல் வேண்டும்.

கந்திவத்ய தான்யம்

செந்தெநல் முதலான தானியங்களுடைய அழுதானது உத்தமம், யாவை மத்திமம். மற்றத் தானியங்களின் அழுது அதமமாகும். யாதொரு தானியங்கள் வெண்மையான அரிசியை யுடையனவோ அவை செந்தெநல் முதலான ஸமஸ்தமான உயர்ந்த தான்யங்களை ஸ்மரிக்கப்பட்டன. மற்றவையெல்லாம் சாமான்ய தான்யமெனச் சொல்லப்பட்டன. அவைகட்குப் பயன் வெவ்வேறாக இருக்கிறது.

பொன்சம்பா பெரியசம்பா முத்துச்சம்பா வெண்சம்பா செஞ் சம்பா மிகவும் பரிமளச்சம்பா இவைகள் உத்தமமாக எண்ணப்படு கிறது. மூங்கிலரிசியும் அவ்வாறே மற்ற தான்யங்களும் மாதுரீ குஸ்ம்பேர மென்னும் தான்யங்களும் விதைக்காமல் தனித்து முளைத்த நெல் அல்லது தினை இவைகளும் மத்திமெனச் சொல்லப்பட்டன.

சாதாரணமான பூணைக்காலி நெல்லும் சிறிது கறுத்த தான்ய மும் அனுபது நாளையில் விளைகிற தான்யங்களும் அவ்வாறே பன்னி நெல் சிறுமணி இவைகளும் அதமமாகும். இவைகளின் அழுது சிவப்ரபுவுக்கு நெநவேத்யத்திற்காகச் சிறந்த தாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. அந்த நெநவேத்யம் செய்வதில் எவ் வளவு அரிசிகளோ அவ்வளவாயிர வருஷம் சிவலோகத்திற் பூஜிக் கப்படுகிறான்.

தான்ய ஈத்தி

பரிசுத்தமான பூமியில் தான்யம் முதலியவற்றைச் சூரிய கிரணங்களால் உலர்த்தி, அஸ்த்திர மந்திரத்தால் புரோக்ஷித்து உரவில் நெற்களைப் போடவேண்டும். அநுஷ்டாதாவானவன் இருதய மந்திரத் தால் உலக்கையைப் பிடித்து மூன்று முறையாவது ஜந்து முறையாவது அல்லது ஒன்பது முறையாவது அந் நெற்களைக் குற்றல் வேண்டும். நான்காவது வர்ணத்திற் பிறந்த ஸ்தீர்களாலாவது புருஷர்களாலாவது குற்றிவைக்கவேண்டும். அவைகளுடைய உமி, பொட்டு முதலானவை முறம் முதலான சாதனங்களால் நீக்க வேண்டும்.

தான்ய அளவு (பழையது)

இருநூற்றிருபத்தைந்து நெற்களினாலும் சுக்தி யென்னப்படும். அந்த அளவு மூலமாகவே அளவு செய்யவேண்டும். முத்துச்சிப்பி யினாலும் சுக்தி யிளைவு. ஒரு உள்ளங்கை இரண்டரைச்சுவடு உழக்கு ஒத்தை சரங்காய் இரண்டு சரங்காய் நாழி பரஸ்தம். இவ்வாறு முகத்தலாலும் இரண்டு ப்ரஸ்தம் ஒரு பாத்ரம் இரண்டு பாத்ரம் ஒரு ஆடகம். நான்கு ஆடகம் ஒரு த்ரோணம் இரண்டு த்ரோணம் ஒரு காரி மூன்று காரி ஒரு பாரம் என்று சொல்லப்பட்டது.

இரண்டு குண்டுமணி ஒரு மாஷம் - இருபது மாஷம் ஒரு தாரணம் எட்டு தாரணம் ஒரு பலம் அல்லது முஷ்டி நான்கு முஷ்டி ஒரு ப்ரஸ்தம் பின் மேல் சொன்னபடி இது நிருத்தலை முதலாகவுள்ள பரிமாணமாகும்.

கநலைத்ய விசைலும்

நித்யம், நெமித்யம், காம்யமென நெவேத்யம் மூவிதமாகும். எட்டு அங்கங்களுள் நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்று பதக்குகளால் நிரப்பப்படுகிறது.

கநலைத்ய ப்ரஸாணம் - சுத்தான்னம்

நித்ய பூஜையில் அவிசானது ஒன்பது விதமாகும். சிவத்திற்கு அரிசி அளவானது குருணி. குருணியைப் பார்க்கிலும் குறைவாய் நெவேத்யதைச் செய்யக்கூடாது. வழிக்காத ஸ்தாலிபாகம் முதலான அவிசி இரண்டு நாழி சொல்லப்பட்டது. அவிசின் அளவு குருணியாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒன்றேகாற்படி பிசாசவுணவாகச் சொல்லப்படுகிறது. சகள மூர்த்திகளுக்கு நெவேத்யம் இரண்டு நாழிக்கதிகமாக இருத்தல் வேண்டும். இரண்டு குருணி முதல் அதன் விருத்தியானது ஒன்பது சங்கியையாகும்.

மூன்று விதங்களான லிங்கங்களில் நெமித்திக அவிசின் அளவு எவ்வளவோ அவ்வளவு காம்ய அவிசினளவாகும். பதினெண்து

நாள் ஒருமாதம் வரை உபயோகிக்கும் பாத்திரமானது நாடோறும் பரிசுத்தமாக இருத்தல் வேண்டும்.

திரிவிதபாத்ரம்

உத்தம மத்திம அதமமென்றும் நியாயப்படி இப்பொழுது பாத்திரங்கள் விதிக்கப்படுகிறது. பொன் வெண்கலம் செம்பு முதலான சுத்தமான தவணியை யுடைத்தான பாத்திரமாவது நூதனமான மன் பாண்டமாவது சந்தி தோறும் உபயோகங் செய்தல் வேண்டும்.

கநுவில்ய பாகம்

முன்னால் சொல்லப்பட்ட விதியினால் முதலில் பரிசாரகர்கள் ஸ்நானம் செய்து வெண்ணிற வஸ்திரங்கள் வெண்ணிறப் பூணுல் களைத் தரித்தவர்களாய்ப் பவித்ரங்களைக் கைகளில்லைந்து ஸ்வயம் பாகத்தைச் சாத்திர விதிப்படிச் செய்தல் வேண்டும்.

வஸ்திரத்தால் வடிகட்டின ஜலங்களால் தீர்த்த பாத்திரத்தை நிறைக்க வேண்டும். பிறகு பாத்திர சுத்தியைச் செய்து, அரிசியை இருதய மந்திரத்தாற் களையவேண்டும். ஜலத்தாலேயே ஆறுமுறை அடிக்கடி களைந்து, ஷாங்க மந்திரங்களால் அலம்பி, சுத்யோஜாத மந்திரத்தால் ஜலத்திற் போட வேண்டும். பாத்திரத்தின் பாதிக்கு மேல் ஜலமிருக்கும்படிச் செய்து நடு பாத்திரத்தைத் தியானித்து அதன் கழுத்தில் தர்ப்பங்களைக் கட்டுதல் வேண்டும்.

கோமயம் முதலனதால் மெழுகி ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிற பாகசாலையில், தர்மா தர்மங்களைப் புசிக்கிற அடுப்பை அக்ஷிதையினால் இருதய மந்திரத்தால் பூஜிக்க வேண்டும்.

வாமதேவ மந்திரத்தால் விறகை யெடுத்து இருதய மந்திரத்தால் அடுப்பில் வைக்கவேண்டும். அகோர மந்திரத்தால் அக்நியை வைத்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் அக்நியை ஜ்வலிப்பிக்கவேண்டும்.

எறும்பு முதலியவற்றால் கழப்பட்டது, சொத்தை புழக்கள் இவை களையுடையது, நெருப்புப் பொறியை யுடையது முதலாகிய விறகுகளால் நெருப்பை ஜ்வலிப்பிக்கக்கூடாது.

புகை வாசனையுடையது, குழந்தது, அளிந்தது, குளிர்ந்தது, மயிர் புழக்களையுடையது, பழமையானதுமான அமுதை நீக்கவேண் டும். இவ்வாறு சுத்தான்னஞ் செய்ய விதி சொல்லப்பட்டது.

பாயசம்

இப்பொழுது பாயசமானது சொல்லப்படுகிறது. அரிசியைப் பார்க் கிலும் பால் இரட்டிப்பாயும், பயறு அரிசியிற் பாதியும் இருக்கவேண்டும். பால் கிடைக்காவிடின் அதிற்பாதியாவது பாலும் மிகுதி ஜலத்தாலும் நிறைத்தல் வேண்டும்.

பாகம் செய்யப்பட்டாகிய பாயசமானது சொல்லப்பட்டது. இப் பொழுது சர்க்கரைப் பொங்கல் சொல்லப்படுகிறது.

சர்க்கரைப் பொங்கல்

பாயசம் முன்போற் செய்து நான்கு பங்கு வெல்லமும், அதிற் பாதி நெய்யும் சேர்க்க. அதிற்பாதியாவது பாதியிற்பாதியாவது வாழைப்பழும் சேர்க்க இது சர்க்கரைப் பொங்கலைனப்படும்.

எள்ளோரை

அரிசியிற்பாதி எள்ளு சேர்த்தல் எள்ளோரையிற் சிறந்தது, கிடைக்காவிடின் பாதி அல்லது பாதியிற் பாதியாவது சேர்க்க வேண்டும்.

பஞ்சபுப் பொங்கல்

இனி பயற்றன்னம் சொல்லப்படும். அரிசியிற்பாதி அல்லது பாதியிற் பாதியாவது பயறு சேர்த்துப் பாகங் செய்தல் பயற்றன்ன மெனச் சொல்லப்படுகிறது.

மஞ்சளன்னம்

மேற்சொன்னவைகளும் கிடைத்த மட்டிலும் மிளகு சீரகம் மஞ்சள் கடுகு கலந்து பாகஞ்செய்யப்பட்டது மஞ்சளன்னமெனச் சொல் வெப்படுகிறது. அவிசுகளுடைய இலக்கணமானது சொல்லப்பட்டது. வியஞ்சனங்களைச் சொல்லப்போகின்றேன்.

வியஞ்சனம்

யறு, உஞ்சுந்து, கொள்ளு, காராமணி, துவரை இவைகளைப் பொட்டில்லாமல் தூற்றித் தோலில்லாமலாவது தோலுடனாவது, பூசனிக்காய், பலாக்காய், சுரைக்காய், காலிங்கம், கண்டங்கத்தரி, கத்தரிக்காய், கக்கரிக்காய் என்னுமிவைகளைத் தோலுடனாவது தோலில்லாமலாவது, வாழைக்காய் பெருங்காயம், கண்டங்கத்தரி, மாங்காய், வெள்ளாரிக்காய், அப்படியே கொடி வகைக் கிழங்குகளும், கிழங்கு வகைகளும், வேறுவித கிழங்குகளும் கொள்ளல் வேண்டும். அரிசி படியொன்றிற்கு வியஞ்சனங்க ஸொவ்வான்று மொருபலம் இருத்தல் வேண்டும்.

புதியவைகளாயும் பரிசுத்தங்களாயும் ஸமஸ்த குற்றங்களி னின்றும் விடப்பட்டு நெய்யோடு சேர்த்துப் பசனஞ் செய்யப்பட்டவை களாயும், தேங்காய் முதலானவற்றோடு கூடினவைகளாயும், மிளகு, சீரகம் முதலான வற்றால் பகவஞ் செய்யப்பட்ட அந்த வியஞ்சனமானது சிறப்பாக இருக்கிறது. அந்த வியஞ்சனங்கள் உப்பு நெய் புளிப்பு மிளகு முதலிய சேர்மானங்களோடு கூடினதாயும் இருக்கவேண்டும்.

உப்பு முதலியவற்றின் பிரமாணம்

மரக்காலொன்றுக்கு உப்பு இருபது பலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. படி யொன்றுக்கு மிளகு மூன்றிலொன்று அல்லது நான்கி லொன்று சோக்க. மிளகைப் பார்க்கினும் நெய் இரட்டிப்பான அளவு சிறந்ததாக இருக்கிறது.

அமுதிற்குப் பயத்தம்பருப்பு தினாறிலொன்று எட்டிலோன்று முன்றி லொன்று சமம் அல்லது அதிகமாவது சேர்க்கவேண்டும்.

ருசியுள்ள பதார்த்தங்கள் சம்பாரம் மினகு கடுகுபொடியோடும் பாகஞ் செய்யவேண்டும். அவைகளிலே சில மாப்பண்டத் துண்டங் களாலும், கொள்ளுப்பொடி, மினகுப் பொடிகளாலும் முறையாகச் சேர்த்து செய்யப்பட வேண்டும்.

மோர்க்குழும்பு பச்சடி முதலியகவ

சுத்தமாகக் கடையப்பட்ட மோரை நெருப்பில் வைத்து சிறு தீயிற் பாகஞ் செய்யவேண்டும். வெல்லத்தோடு ருசியான பழங்களைச் சேர்த் தல் வேண்டும். இவ்வாறு பருப்பும் வேறு வஸ்துக்களும் பாகஞ் செய்யத் தக்க திரவியங்கள் சேர்ந்த நானாவித பலகாரங்களும் செய்தல் வேண்டும்.

கநலைத்தீயக் கிரியை

சங்கவாத்யத்தோடு கூடினதாயும் குடை, தீபம் முதலானவற் றோடு கூடினதாயும் வியஞ்சனம் முதலான மிகவும் சித்தமாகிய நெநவேத்தியத்தை இறைக்கி வைக்கவேண்டும். பரிசுத்தமாய் மெழு கப்பட்டு பஞ்சவர்ணப் பொடிகளாற் கோலமிட்டுள்ள பூமியில் உருக் கிய நெய்யினாற் பவித்திரங்களால் சுத்தி செய்தல் வேண்டும். நெய் யினாலேயே மூன்று ஆகுதியை அங்கமத் திரங்களாற் குளிர்ச்சியாகும் படி நனைத்தல் வேண்டும். ஜலத்தால் பாத்திரங்களைச் சுத்திசெய்து ஜலத்தால் திரிபுண்டரத்தைக் குழழுத்துத் தரிக்க வேண்டும்.

பரிசுத்தமான வஸ்திரத்தால் மூடப்பட்ட நெநவேத்ய பாத்திரங்களை மூக்காலியின் பேரில் சங்கவாத்யத்துடனும் குடை, விளக்கு முதலானவற்றுடனும் வைத்து வாசற்படியிலிருக்கிற ஜனங்களால் மறைப்பதற்காக, வழியில் ஜலத்தினால் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும். சகல பாத்திரங்களையும் ஜலத்தையு மல்வாறே கொணர்ந்து முன்மண்டபத் தில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்.

கரணாத்யாயத்தால் நன்றாகச் சித்திக்கப்பட்ட லக்ஷணங்களாலே குறிக்கப்பட்ட ஸ்தல முதலானவைகளில் பரிசுத்தமான வாழையிலை முதலியவற்றை வைத்து அதன்மேல் வஸ்திரமிட்டு அதன்மேல் சாத்திர லக்ஷணத்துடன் வாய்ந்த கரண்டியுடன் பூர்ண சந்தர பிரகாசமுள்ள பாத்திராங் களை வைக்கவேண்டும். ஓம் (அகர உகார மகாரம்) என்னும் மூன்றக் கரத்தை ஜிக்கவேண்டும் ஸமஸ்தமான வியஞ்ஜனங்களை நெநவேத்யத்தின் மேல் வைக்க வேண்டும். புதிய பசுவின் நெய் கற்கண்டு உருசியள்ள பழும் மாவடு (மாம்பிஞ்சு) குற்ற மற்ற தயிர் முதலியவற்றைப் பரமசிவத்தின் மூன் மண்பத்தில் பரிசுத்தமான வெள்ளை வஸ்திர முதலானவற்றால் பரப்பப்பட்ட முக்காலியின் மேல், பாத்திர முதலியவற்றையடைப்பது அவிசைவைத்து பச்சி, துகையல், வற்றல்களை கிரமப்படியமைத்தல் வேண்டும். இருதய மந்திரத்தாற் புரோக்ஷித்து அஸ்திர மந்திரத்தாற் சோதித்து தேனுமுத்திரையால் அம்ருத்காணஞ் செய்து நெநவேத்தியத்தில் புஷ்பம் வைத்து நிவேதித்த பின்பு வலது கையில், சிரேஷ்டமான தீர்த்தத்தைவிடல் வேண்டும்.

நெலிவுத்ய பாகும்

உள்ளாவரணத்திலிருக்கிற தேவர்கட்கு அவிச வெவ்வேறாக விருக்க வேண்டும். அவிசை நான்கு பங்காகச் செய்து மேற்பாகத்தை சிவத்தின் பொருட்டும், அதன் கீழ்ப்பாகத்தை அந்நிகர்யத்திற்காகவும், அதன் கீழ்ப் பாகத்தை பலிகார்யத்திற்காகவும், பாத்திரத்தில் மிகுதி யாயிருக்கிற நான்காவது அம்சத்தை அர்ச்சகரின் பொருட்டும் கொடுக்க வேண்டும். அக் நிகார் யத்தின் மிகுதியும் பலியின் மிகுதி யுமாகிய அவிசெல்லாம் அர்ச்சகருக்கே என்று இந்த சாத்திரத்தில் இப்போது சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறு கிடைக்காவிடின் மனதினால் நெநவேத்யம் கொடுக்க வேண்டும்.

பிரகார தேவதா நெலிவுத்யம்

வெளியாவரணத்திலிருக்கிற தேவர்கட்கு நெநவேத்யமானது வெவ் வேறாக இருக்க வேண்டும். கிடைக்காவிடின் அவைகட்கு

வெளியிலிருக்கிற பீடங்களில் திக்குவிதிக்குகளில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தேவதைகளில் த்வாரபால கர் முன்பாகப் பலி கொடுத்தல் வேண்டும்.

கிழக்கே உருத்திரர்களின் பொருட்டும், அவ்வாறே தெற்கில் மாத்ருக்களின் பொருட்டும், மேற்கு திக்கில் கணங்களின் பொருட்டும், வடக்கு திக்கில் யகூர்களின் பொருட்டும், ஈசான்ய திக்கில் கிரகங் களின் பொருட்டும், ஆகநேய திக்கில் அசுரர்களின் பொருட்டும், தென் மேற்கில் ராக்ஷஸ்ரகளின் பொருட்டும், வடமேற்கில் சர்ப்பங்கள் இருபத் தேழு நகூலத்திரங்கள் பன்னிரண்டு ராசிகள் பொருட்டும், வடகிழக்கில் விச்வதேவ கணத்தின் பொருட்டும் பலி கொடுத்தல் வேண்டும். அவ் விடத்திலேயே கேழ்த்ர பால கரின் பொருட்டு வாயுதிக்கு மேற்கு திக்கு களின் பாகத்தில் கேழ்த்ர பாலகர் பலியையும் கொடுத்தல் வேண்டும் இவ்வெட்டுப் பீடங்களிலும் திக்குப் பாலகர்களுக்காவது பலியைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

முதலில் த்வார பாலகர்கட்கும் இரண்டாவது பூதங்கட்கும் இடபம் முதல் பலிபீடம் வரையில் ஆவரணக் கிரமமாயும் பலி கொடுக்கவேண்டும்.

எட்டு பன்னிரண்டு பதினாறு முப்பத்திரண்டு பரிசாரகர்கள், யாதொரு தேவர்கள் உள்ளாவரண முதலான ஆவரணத்திலிருக்கிறார் களோ அத்தேவர்கட்கு தனித்தனியாய், நெநவேத்யம் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் வினாயகரை விசேஷ வுசாரத்துடன் பூஜித்து; கூடுமானால் ஸமஸ்தர்கட்கும் அவ்வாறு உபசாரத்துடன் பூஜை செய்ய வேண்டும். பிறகு கிழக்கேயிருக்கிற பலி பீடத்தில் விசேஷமாக பலியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பலியந்திரம்

யகூர், ராக்ஷஸ், பைசாசர், பூதகணம், கந்தர்வர், கின்னரர் பித்ருக்கள், அசுரர், நாகர் இவர்களுக்கும், பிரம்மா முதல் ஈசவரர்

வரையிலும் பிரணவம் முதலாக நான்காம் வேற்றுமையின் முடிவாகத் தத்தம் நாமபத மத்யத்தை யடைந்ததாக ஸ்வாஹா சப்தத்தின் முடிவாற் பலியினேற்பாடு சகலருக்கும் என்று சமர்ப்பிக்க வேண்டும். பலியோடு பூதபலியுமிடல் வேண்டும். சமஸ்த திக்குகளின் தவாரங்களால் நிறைந் திருக்கிறதாயும் மூன்று இரண்டு ஒன்றொன்னுந் திக்குகளிடை வெளியில் இந்திரன் முதல் ஈசானர் வரையில் தமது ஸ்வயகர்மங்களில் பலி கொடுக்க வேண்டும்.

பிறகு கர்ப்பக்கிரகத்தை அடைந்து ஆசமனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். நிர்மால்யத்தை யெடுத்து சண்டேசருக்கு நிவேதனஞ் செய்ய வேண்டும். எவை நிர்மலத்தை யடைகின்றனவோ அவை நிர்மால்யமென்று சொல்லப்படுகின்றன.

சண்டேசருக்கு ஆசமனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். சண்டேச நிர் மால்யத்தை விடவேண்டும். ஆழமான ஜலத்திலாவது அக்நியி லாவது பசுக் களுக்காவது நிவேதித்தல் வேண்டும்.

சீரத்திற்கு மலபந்தமிருக்கிறபடியால் நிர்மால்யத்தை விளர் ஜதநம் செய்யவேண்டும். பிறகு அக்நிகார்யத்தைக் குண்டத்தின் சமஸ்கார பூர்வ மாகச் செய்யவேண்டும்.

பாசகர் கைஊனம்

சிவாகமங்கள் ஆச்சார்ய கைஊனங்களைக் கூறுகின்றது. அவ் வகையில் காமிகாமம் சிவப்பரம்பொருளுக்கு சிவாக்னியில் நைவேத யங்களைச் செய்பவர் பாசகர் என அழைக்கப்படுகின்றது. சிவாலயங்களில் சிவாக்னியுடன் கூடிய பாக்காலலயில் இந்நைவேதயம் செய் யத்தக்கது. இப்பாசகர் சதாசிவனது குற்யஸ்தானத்தில் தோற்றம் பெற்றவர். இவர் சமயம், விசேஷம், நிர்வாணம் ஆகிய தீர்க்கங்கள் பெற்று அஸ்திராபிவேகம் பெற்றவராகவும், சுக்ஞம் பஞ்சாக்ஷிர மந்திரத்தை ஜெபம் செய்பவராகவும் விளங்கவேண்டும் என விதித்துக் கூறுகின்றது.

நெடிவத்ய விசேஷங்கள்

சிவாகமங்களின் விதிப்படி சுவாமிவடிவமான இவனது ஈசான முகத்திற்கு சுத்தான்னமும், தற்புருஷ முகத்திற்கு சர்க்கரைப்பொங்கலும், அகேரமுகத்திற்கு எள்ளன்னமும், வாமதேவ முகத்திற்கு தயிரன்னமும், சுத்யோஜாத முகத்திற்கு வெண்பொங்கலும், நிவேதனம் செய்வது விசேடம் என பரார்த்த நித்யபூஜா லக்ஷணவிதியில் சுட்பபடுகின்றது.

மேலும், அன்னத்துடன் பாளீயம், தாம்புலம் என்பனவும் விசேமாகக் கூறப்படுகின்றன.

நிறைவுரை

சிவாகமங்கள் இறைவனுக்கு சமர்ப்பிக்கப்படும் உணவை நெடுவத்யம் என்று அழைக்கின்றன. அந்நெடுவத்யம் மந்திரபூர்வமாகவும், புளிதமாகவும் மேன்மையுடனும் உலக உயிரினங்களின் நன்மைக்காக இறைவனுக்கு சமர்ப்பிக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நை வேத்தியவாதிகள் நித்யபூஜை, விசேட மாதபூஜைகள், சிவராத்திரி மகோத்சவம் என்பன வற்றிற்கு சிறப்பான விதிமுறைகளுடன் கூறப்படுகின்றன. இவை மிகப்பரந்து விரிந்து செல்லும் தன்மையன. சிறப்பாக விநாயகருக்கு மோதகம் நந்திக்கு காப்பரிசி, முருகனுக்கு சர்க்கரைப் பாயாசம், சிலனுக்கு சர்க்கரைச்சாதம், அம்பிகைக்கு பால் பாயசம், வைரவருக்கு வட்டமாலை எனவும், சாகம்பரீ தேவிக்கு காய்கறிகளை சமர்ப்பித்தல் என்றும் புராணங்களுடன் இணைந்த மரபுகளும் ஜதீகங்களும் காணப்படுகின்றன. அம்மரபுகள் சமூகத்தில் பின் பற்றப்படுகின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வகையில் சிவாகமங்கள் விதித்துப் போற்றும் நெடுவத்ய விதிமுறையினை அறிந்து சிவப்பரம் பொருளுக்கு நிவேதனம் செய்வதன் மூலம் உலகமக்கள் அனைவரும் மேன்மையுடன் விளங்க சிவப்பரம் பொருள் சகல செளபாக்யங்களையும் அளிப்பாராக.

**சிவாகமங்களில் நூல்வேதத்திய விதி
சின்திய ஆகமம், 16**

நைவேஷ்யவி஧ி:

பூர்வவ்ரிமலன் ஸ்஥ாப்ய விந்யஸேஷ்யாகமாஸனம् १
 அடிஶாஶ்ரம ஶயாமலாகாரம் ஭ூதவர்஗கृதிர்஭வேत् २
 அவ்யக்தம் நியதிம் காலம் கலா பூர்வாலைஷு ச
 குதாடி யுగகா: ப்ரோக்தம் மத்யபார்஦் து கேஶவ: ३
 யோ஗ாஸனேதி தம்மத்யே ஸ்஥ாபயேது ஸ்தாஶிவம் ४
 ஸ்வாமிரணஸ்யுக்தம் ஧்யாயேத்பூர்வாக்தவத்ஸு஧ீ: ५
 ஸுக்ஷாஸனம் ஸமாஶ்ரிதம் மனோமன்யா ச பூர்வவத
 ஸ்தானே ஭ுக்தை ச ஭ோगாங்கே ந சேடாயு஧்஧ாரணம் ६
 பீட்டாஹை நுயஸேஷ்யமானந்யகாலே து ஧ாரயேத
 அன்றபூர்ணீஶ்வரீ ப்ராப்ய நைவேஷ்யார்஥ம் ஶிவஸ்ய ச ७
 தேவி ஸ்஥ித்த்வா ஶிவம் ஭ுக்த்வா ஧்யாயயேதேஶிகோக்தம:
 அத்வாந்யப்ரகாரேண தேஶிகோ ஧்யாயயேத்த்வயம் ८
 ஶிவாயே து விஶேஷேண ப்ரோக்தயேதஸ்த்ரவாரிணா

स्थलिके पूरयेच्छान्नं पात्रमाधारके न्यसेत् ७
 पूरयेत्तद्वुर्थाशं फलैर्वर्गोपदंशकैः
 क्षीरं दधि धृतं चैव गुलखरडेन्नु खरणडकैः ८
 कदली पनसामैश्च पूरयेज्ञानकोपरि
 पाद्यमाचमनं चार्घ्यं दापयेद्ददयेन च ९
 घणटारवसमायुक्तं शिवे धूपं समाचरेत्
 अन्नसूक्तादिमन्त्रेण जपत्वा तु वेदपारगाः १०
 धूर्भुवस्स्वाम्बुना प्रोद्य सव्येन परिषेचयेत्
 भूतरूपाय शर्वाय प्राणरूपेति त स्मृता ११
 प्रणवादि नमोऽन्तानि अन्नेषु चाच्येत्सुधीः
 अस्त्रान्ताज्ञ दिग्बन्धमवकुराठनमाचरेत् १२
 सुरभिं चैव मुद्रां च दर्शयितु हृदा तथा
 पानीयाचमनं दद्याद्ददा स्वाहान्त संयुतम् १३
 देशिकस्य च हस्ताध्यामन्नं पुष्पेण संस्पृशेत्
 अन्नं प्राणान्नभागादौ विप्रोक्तं तु जपेत्सुधीः १४
 आत्मविद्या शिवैस्तत्त्वैर्मलेनैव शिवस्य च
 क्रमाद्ददयसंयुक्तं स्वाहान्तैश्च निवेदयेत् १५
 पुनराचमनं दद्यात्स्वाहान्तेन हृदा तथा
 यद्वक्त्रं द्वारसम्बन्धं तद्वक्त्रे च निवेदयेत्
 पञ्चवक्त्रोरगं ग्राह्यं भुक्तमेकेन पूरयेत् १६
 प्रधानास्यं गृहीत्वा च पुरुषेण निवेदयेत्
 अथवान्यप्रकारेण ईशानादि क्रमेण तु १७
 शुद्धान्नं च गुलान्नं च कृसरान्नं तथैव च
 मुद्रान्नं पायसान्नं च पञ्चवक्त्रेषु दापयेत् १८
 स्वस्वभूलंहदोक्तं च स्वाहान्तेन निवेदयेत्
 भुक्तकाले हृदा वस्तु वसे श्रेष्ठं हृदा इति १९

अपूरपान् पृथुकालाजान् गुलखरडेक्षुखरडकान्
युनसाधकदल्यादि फलानि च हृदा ददेत् २०
नालिकेररसं देयं सर्वात्महृदयेन च
पुनराचमनं दत्त्वा वस्त्रेणालम्बनं चरेत् २१
नैवेद्यान्नादिकं सर्वं चरणेशाय निवेदयेत्
नैवेद्यमिति विरुद्धातं धूपदीपादित शृणु

इति चिन्त्यशास्त्रे नैवेद्यविधिर्नाम षोडशः पटलः

छ्याकज्ज ऊकमम्, 17

अथ वद्ये विशेषेण नैवेद्यविधिमुत्तमम्
हेमशाली महाशाली रवशाली तथैव च १
सितशाली कृष्णशाली तत्तद्देवमनेकधा
बीहाश सर्वभेदानां यवगोधूमकानि च २
एते च सर्वयोग्यास्युर्हविशेषं विधीयते
शक्तिश्च व्रिशतं बीहि द्विगुणं व्यूहमिष्यते ३
द्विगुणं कुटुंबं प्रोक्तं कुटुंबद्वयवारिषु
वारि द्वयं प्रस्थमुक्तं तद्वयं कुरु चाढकम् ४
तद्वयं हविरुच्यन्ते तद्वयं शिवमीरितम्
शिवं च द्रेष्मित्युक्तं तद्वयं खरिरुच्यते ५
खारिमयं भारकं च यथाकाममिलि स्मृतम्
शतभारमुत्तमं प्रोक्तं पञ्चाशन्मध्यमं भवेत् ६
विंशत्त्वा भारन्त्वधमं दशभारं धमाधमम्
कुद्रं तु पञ्च भारं स्यान्नीचं भारद्वयन्तथा ७

अन्य सम्भारकं प्रोक्तं कर्तृशक्ति वशान्नयेत्
 आढकन्तु हविः कुर्यात्तदधं चरुरुच्यते ८
 तदधं बलिस्तियुक्तं यथाक्रममिति स्मृतम्
 गौर्यादि शक्तीनां चैव परिवारन्तथैव च ९
 षोडश प्रतिमानां च द्विप्रस्थं वा निवेदयेत्
 हविश्वैव चतुर्भागं द्विभागन्तु निवेदयेत् १०
 एकभागन्तु शेषं स्यात् शेषं बल्यादि दानकम्
 हविरष्टविधं प्रोक्तं मुद्रान्नं पायसान्नकम् ११
 कृसरान्नं गुळान्नं च शम्बान्नं च यवान्नकम्
 माषान्नं चैव शुद्धान्नं हविरष्टविधं भवेत् १२
 तुषं च वर्जयेन्मुद्रे नाळिकेरफलैर्युतम्
 तरण्डुलस्याधं मुद्रं च कल्पं लवणसम्युतम् १३
 एवमुद्रान्नमित्युक्तं कृसरान्नं तथैव च
 कदली गुळसम्युक्तं जीरकं च मुशीरकम् १४
 नाळिकेरघृतैर्युक्तं बालं साद्रवसम्युतम्
 तरण्डुलैश्शकलैर्युक्तं नाळिकेरपनसान्वितम् १५
 गुळान्नमिति विरुद्यातम् सर्वकाले तु दापयेत्
 सर्वेषां च विधातव्यमुपदंशगुळैर्युतम् १६
 दधिघृतसमायुक्तं पञ्चवर्णहविददित्
 तस्थूलप्रस्थमेकन्तु फलैकशपदंशकम् १७
 तत्समंगुळसंयुक्तं मरीची लोणसम्युतम्
 जीरकन्नाळिकेरं च युक्तं सर्वोपदंशकम् १८
 घृतस्य पेषणं कृत्वा शुद्धोपदंशमुच्यते
 चूतं च मातुलुङ्गं च तिन्त्रिशी फलसंयुतम् १९
 अन्योपदंशमेतेषां मरीचलवर्णैर्युतम्
 जीरकं सर्षपं चैव पेषणं च सुगन्धिकम् २०

अतिपद्मपक्वं च वर्जयेत् विशेषतः
 सर्षपं पाचयेद्धीमान् त्रिविधं चोपदंशकम् २१
 शुष्कमार्दमपक्वं च आम्लपक्वं त्रिधा भवेत्
 पनसं कदली चूतं बृहतीकूशमाणडमेव च २२
 श्वेतहारी फलं चैव बल्ली पनसमेव च
 ज्ञुद्रमिति ह कोपि निष्पावद्वयमेव च २३
 शिग्युमार्जमकालिं च तिमिसी मातुलुङ्ककम्
 नाळिकेरक गायं च रक्तागस्सफलं भवेत् २४
 वनदे शारि बल्ली च कन्दकाली च मूलता
 माषम्माषमतीञ्चैव उपदंशफलान्विदुः २५
 इदमन्यत्र चित्राढचम् भक्तियुक्तं भवेद्विदुः
 बल्ली मूलमिभामूलं भिन्नमूलन्तु कर्णिका २६
 अन्यमूलन्तु एतेषां मूलवर्गन्ददेह्वृधः
 अन्येषां मूलद्रव्याणां भक्तियुक्त वशान्तु ये २७
 शक्ति जातिस्तु सर्वेषां वर्जनीया विशेषतः
 रक्तधुवासं भक्तानां एककालं निवेदयेत् २८
 मरीच सर्षपं चूर्णं जीरकनाळिकेरकम्
 सर्वेषामुपदंशानां सर्वमेतत्प्रकल्पयेत् २९
 घृतं च मेळयित्वा तु सर्वद्रव्यसमायुतम्
 षड्सं घृतसम्युक्तं नैवेद्यन्दापयेद्वृधः ३०
 कृषिकर्मफलं कर्म पूर्वन्देवनिवेदयेत्
 ताळिका स्थापयेदत्रं मंकरं तुषयोरपि ३१
 अतिपक्वमपक्वं च वर्जयेत् विशेषतः
 महाहविर्निवेद्यन्तु वस्त्रोर्धर्वं पत्रकन्नयसेत् ३२
 कदली पलाशपत्रं वा कन्यजीरद्वमन्तु वा
 अथेषां शुद्धपत्राणां महाहविर्निवेदयेत् ३३

हविरुद्धर्वोपदंशैश्च गुळं च कदलीफलम्
घृतनिक्षिप्य यवेन दधिवा दुधमेव वा ३४
निवेदयेद्वदा मन्त्री देवस्यत्वेति मन्त्रतः
पाटलिं च सुगन्धी च उशीरमेलसंश्रितम् ३५
पानीयन्दापयेत्पश्चादग्धचूर्णेसमायुतम्
चन्दनं चैव कर्पूरं कस्तूरी मुखसम्युतम् ३६
मन्त्रगोय समायुक्तं व्यजनं मन्दवायुना
हिमाचलसमायुक्तं रामवत्सुषिरे स्पृशेत् ३७
एवं कृते तु मत्याश्च ऐश्वर्यं सर्वमास्रुयः
शनिवारे सौम्यवारे गन्धतैलं क्षिपेद्वृद्धः ३८
इति योगजे क्रियापादे नैवेद्य विधिर्नाम सप्तदशः पटलः

தேவெஷாலிப்படுத் தூரங்கள்.

ஏனால்கூரைப்பெறவெஷாலியாகநீதிமூலதஃ ।
ஆகதொழித்திருமதிகாலும் பூர்வையாவதூதி ॥
ஒவ்வேசு வாரதீஸாய தகாலும் வாவதூதிசிடி ।
பாஸ்துகணதூதாக்கேதாதூதவும் கீபதெஷாலி ॥

மேஹிஸாலீ இஹாஸாலீ ரதாஸாலீ தமெயைவ ।
வீதாஸாலீ கூஷாஸாலீ வளாநாயிக இபோதூதி ॥
வெணவநுபவங்கெயை ஏராங்க ஶாலீவ கோபாரீ ।
ஈாஸாநவாரீவ தீவாரா இங்கினைகி கீக்கிதி ॥
விளை வாரிஸீலீ வி ராத்திக்காஷ்ண யுவிகி ।
தாரவெல வாலுகரீ லீ சிஃப் பாவக்கீ கந்துவா ॥

ஷதெதஷாம தண்டாம பேராலும் தேவெஷாயாயிவங்குதா ।
தீபாபயாகுதலோராகில் வாஞ்சும் ரவிராதி நா ॥
ஊதாவட்டங்காலுமிலி ஹீப்பாங்காரூமலுமின ।

ஷுமைத் தீாவுமெறுவெல காங்காமுறாவஜ்ஜுபேச ।
தீாவிதீவு வணவிங்காதா லீ வீவிஸாதிராவங்குதெ ।
கால பூகானுக் கூவாது காலுஞ்சு தாங்குதீ ॥

ஷுமை வாதுாஸ்கா பெஸ்வம் தேராண்வாத்து கேணதா ।
ஶாத்துராத்துக்கெயங்கீ திட்டாண்தா வார்வாய்வு வாய்வு ।
வாரிதீயநா மாராவார் தெவாவிவரிகாணகி ।

திதீா தெரத்திதீா காரிதீா தெரவெஷாலும் தீ விமங் கூவை ।
திதீா நலவியங் தேரத்து காரதெக்கிதீக்கநவ ।
புதியாலும் காரிதீத்துத் தெஷாங்கெஷாலுமோவுதெ ॥

தூக்கெநவ தெரவெஷாலும் கீயகோயிதீவுதெ ।
காக்குதில்குதீ பெஸ்வம் தேராண்வா஧ய்கொதீ ॥

வார்வில்குதீ பெஸ்வம் தேராண்வா஧ய்கொதீ ॥

கீத்தேத்திதீத்துத் தெஷாங்கெஷாலும் காக்குதீ வாய்வு ।
கீத்தேத்திதீத்துத் தெஷாங்கெஷாலும் காக்குதீ வாய்வு ।
கீத்தேத்திதீத்துத் தெஷாங்கெஷாலும் காக்குதீ வாய்வு ॥

ஒன்—வது, நெவேந்யவிதி படலம் 24

உத்திரத்திலித் தூத் சிவத்திருப்புதையோ தண்ணெண் । १५
 வாவங் விழொஷதங் மேராத நித்துங் தலவியதா ॥
 அவட்டிருப்புதையாராமா மாவகாங்குரு நலோஷிதங் । १६
 மாவக அாந்தாராந்து இப்பிரிதி துயங் துயங் ॥
 ரெநாதிதீகைதா ரெநாவத்துங் தலூபா ஸ்ரீநாதம்பூத்து । १७
 புருத்தங்பக் புரிசெந தசபுரோண்தா கார்த்திகூத்து ॥ १८
 தத்தீ காஶவபாத்த புலூஸ் தெவோநாநாலுக்கிருதை ।
 வாத்தாநார்தித்துங் சிசூகா மஹிராவாங்குத ॥ १९
 நகா பெத்தாதெதெவத்து சிசூகாசித்துந்தாநெண் ।
 புராத்தவிப்பிசாவாறுவட்டு ஸாகாதா வரிசாரகாங் । २०
 ஸாகாத்து ஸாகாவபாராதெசெந சாத்தபஜூவல்தகாங் ।
 வலித்தவள்ளிதாவெப்பு வாங்குத மஹிஷம் குதோக ॥ २१
 வாதுபெத்தாசித்துங் ஸெந் வங்வாதுதெதைச்சுதெவுப்பா ।
 வாது சாசிவ் சுத்தா கார்த்தபெயாரா தங்காங்கு ।
 ஜெலெதெவதா டிட்டுக்குகுக் கார்த்தபெயாக் காதக் வாதக் ।
 தங்காங்குபுரோண்வாங்கு வாங்குப்பிக் லக்ஷ்மி ॥ २२
 செராவபெச்வீசித்துநெவாங்கு வாத்துங்குதங்காங்கு ।
 தங்காநெரோவாதுபெயாஞ்சீ மத்துங்காதத தெபரிகங் ॥ २३
 வாத்தாநாராவா ஸிராவா வத்திரெநு ன நிக்கிவெச ।
 வினாக்கிரியாதெதெசெந விவீசிகாபாதெதெவாவா ॥ २४
 கூழிஜாதெதைப்பக்காதெவா வாவகஞ் நாத்வபெச ।
 கெஸ்கிடூாவலிஜண் சாக்காரதாஷ்கங்காபாத்த ॥ २५
 காதிவைவைக்கஞ் தெநாவத்துங் வர்வாதுபெச ।
 செந்துங் வண்டுமாதெத்துங்குத்துநெநெபெச ॥ २६
 தெபெசநரீணங் விசி கிடூநரிவாவங்குத்து ।
 சக்கராவங்குதாநிவாக தாதெந்தங்கு காத்தாத்து ॥ २७
 கங்கொஞ்சாவால்வீரா வக்கிவெதெத்துப்பிடித் தக ।
 காப்பிதூநப்புஞ்சாநகாங் ஸீதெடெபக்காப்பு ॥ २८
 காத்துங்கங்கெதைப்புங்குவா விலூநாவங்குத்தாத்து ।
 காத்துங்கங்கெதைப்புங்கு வரிக்குப்பெச ॥ २९

நோன்டாடக்கு சிங்கேஸ்ரவம் வரபுவங்களைத் தப்பாத்து ॥
 தன்னால்து நானை கீர்மா கீர்மாச்சு தொயிரவுமிருந்து ॥ १०
 தேவாலிபுதியாகவிடுவதை வீர்மாதை யவங்களும் ॥
 தன்னால்து ஸிரவாயுராதம் தொந்தவாரங்கா திருத்து ॥ ११
 தேவாலேவுறைவெதம் கீர்மாவுதா வாருண்டியாத் ॥
 தீவீ-முன்டுக்கிருந்துகை கீர்மாதைக்கிருத்து ॥ १२
 தன்னால்முத்தி லாரெமெகம் தொந்தவாலிக்கிருத்து ॥
 தீவீ-நூற்றுமூன்வதை வீர்மாதுமூன்வதை ॥ १३
 கீர்மாலிபுதியால்வாஞ்சாதை மாஞ்சாலிபுது வீர்மாதும் ॥
 கூறிவாக்கிடுதெவ வாஞ்சாக்கு தூஞ்சாமீந்து ॥ १४
 வாவங்வநுநுமலிழ்வெது கேந்தெந்தாய வீர்மாதுமை ॥
 கூர்மாதுமூந்துவகை ஹாவிக்கேந்தாமீந்து ॥ १५
 வாபுவாலெவாராதுதை ஶாஞ்சாதை வாராந்தாவாயுமை ॥
 தீவீ-நீராக்குவகைதை வந்துவகை நிவெந்துபெயக் ॥ १६
 பதகங்மாவங்வநா தவகந்தாமீவெந்துபெயக் ॥
 தீவீ-நீராக்குவகைதை வந்துவகை தீவீ-நீராக்கு ॥ १७
 தாஞ்சாக்கெந்தெந்தாக்கு கூர்மாதைக்கேவக்கை ॥
 கூறிப்பில்லாதாக்கு கேந்தெந்தா நிரீஞ்சுது ॥ १८
 ராமாநாவாரா ஜிஞாநம் கை சங்காடாக்கி வீர்மாதுமை ॥
 பங்காக்கெந்துநூது கேந்தெந்தும் மொவந்தங்கு ॥ १९
 தேவெந்துநீதிதாலாம் வீர்மாதைவிவந்தங்கும் ॥
 கந்துநாக்குவக்காது ஜீவாது உதெவபலிவிவாது ॥ २०
 தீந்திராந்தகாஞ்சாத்து நிதிவாலம் பரிணவீலைகு ॥
 தீவீ-நீராக்குவகைதை தெந்தாந்து விரீஞ்சுதை ॥ २१
 காலீராக்குவகைதை காலீராக்குவகைதை வீர்மாதுமை ॥
 தீந்துநாக்கு கைபுக்கீரெவெவ வாதாந்து விஞ்சாந்தை ॥ २२
 காலீகாலீவீராக்கு குடு தீந்தாந்தாக்கந்தை ॥
 காலீகாலீவீராக்கு குடு தீந்துநாக்கு வீராந்துமை ॥ २३

நட—வது, நெவேஷ்யலித் படலம் எடுத்து

நார்வெண்டியூதாகாலி வழுத்தெண்டியூது । ११
 விராமகாரவழீவ் விமாகந்தனுவிழைத்து ॥
 வத்துலிதெண்வளிமலை கலிக்குறைலைக்காலி ॥ १२
 காரவழீவத்து அகாவத்தனுவாட்டு ॥ १३
 ஒன்றாமலைரவஸ்ரீகாஷ்டால் கண்காக்கடாஸவஷ்டு ॥
 புதுவிலையுகவங் பெருத் தூப்புவா வகசிலைவா ॥ १४
 பாராலெலாவங்கிலெஸா வாவபெத்தா விலெஷாதி ॥
 வலவட்டாவங்காரநாதாநு ரீஶிவனாந்திகாரா ॥ १५
 ஜீரகாரி ஸரவோவெதா நார்யாபியாங்வபெசு வாய்தி ॥
 காமத்துவமுன்டு விள்ளாகந்து ஜீரகாந்தித்து ॥ १६
 விதாவமுவண்ணெண்வ குடி ததெடு வாய்பாக்கியெசு ॥ १७
 வாவங்வதெண்வ முலுவத்தா கஷ்டீவந்வெக்கியெசு ॥ १८
 சவங்வ புதங்விலெந்தாநா ஜு காஷ்டத்து புங்காந்துதெ ॥
 நாங்கீராந்தகாங்காலஸ்ரீ நாந்தாங்காந்திக்கிட்டத்து ॥ १९
 வஹங்காலுவதிதாது தெலொவாகந்துபெசு வாய்யு ॥
 வதாலெந்தாவங்கிலோவெபு பூங்கிக் கருகா விலெஷாதி ॥ २०
 தீவாண்காரபெல்லோநு கலெடுதெண்வதா தினுதி ॥
 வரிவாரகாநு வசோக்மாப சோத்துநீராஸாதி வாமத்து ॥
 ஸங்பெருந்து சாங்கிதெபெந சாங்வகாங்வநாந்தபாந் ॥
 காங்காரெண்தா தினுஞ வாவுத்தாவாவபெத்ததி ॥ २२
 தெதெவெத்துந்துவாவபெதெக்காலெ அாவபெதந்தெரா வினாக்கி ॥
 வலஸ்ராநாதாநாம் பெருத் தநித்துபுருஞ நாநாமங்குத்து ॥ २३
 தக்குதுவும் பஜ்க்கியாதா தீமுலிதீ சந்தனுபெசு ॥
 வுபாக வதாரி தாத்தீநால் சிவாயலிநிலெதியெசு ॥ २४
 ஒண்வெந்தக்கிலெண்வாமெ தெருவந்தீ யாக்குத்து ॥
 துவாங்குக்கணபாகாலெ நீருவந்தீ பாக்குத்து ॥ २५
 ஒத்தெந்துமிவங்கிலெஷாதி வாய்தெதெந்தாவிவாபெசு ॥
 வளாவின்புராங்கிதெதாடி தெருவந்தீ யாய்க்காலெ ॥ २६
 சாங்காங்கெங்குதாகாராராக்கெ வாது சந்தாய வாங்கிகாரா ॥
 தீவாந்துமிசைத்துவுலோய ஸுஷிகாங்காவபெத்ததி ॥ २७

ஒத்து

பூர்வ காரணகமம்

ஒவ்வொரு பாதுகாலியாக வாது இதெந வாளிமீயச !
அதனின் பூஷாவுதாமாதா அதனாலும்போல் சம்பந்தமில்லை || १५
உவந்துபெறவேண்டியாதோடு தொலைப்புதெந வாதித்து !
கால்வீப்பதவாடி ரங்காங் மூபாவதைப்பெறாதாது || १०
வாலுவெந்துபிலைப்பாத தாண்ணாதி வாதெலைப்புத்து !
துதி கெதவோயாதாம் மூழுப்பெந நிலெந்துபெயச !
வாக்கெடுதெல்தகாமாமெந வாரிவாவுசிமடுவெக !
வாக்கெநவாதிகாப்பாலைது வாது பெறவேண்டியித்து !
தெலுந்துவரிவாராண்றா தொலைநாபெயக்கித்துத்து !
தாட்சி காங்கெழுப்பாராது தெலுங்காண்வாலாபெத்து !
நட்சாங்காவிக்குவோ வாத்தெலுங்காலும்பெத்து !
வாங்வாலுதின்வாய்சீதாவுரு தேங்கால்தெலுங்கிலெவித்து !
காந்தாலுபிந்தாகம் வாத்தியாலுபெயல்லுவெக !
குவரிநக்கத்துப்புக்கு வத்தெங்காபாயிலெந்துபெயச !
ததொடுவெலுமுதிவுத்துது தெநம்நாலிகந்தயா !
முபுக்கீவாக்காவாகாநாவுபெத்தாவுலிங்பாதா !
எவ்வாநநிதிச்சுரகாணா கவெலுணவுலிங்பாதா !
துதே நட்சாவங்காதெந வாத்தெலு ! வாடியாலுபெயச !
வகராங்காலுமிலி லிகாராங் குருநவங்கலு !
வகரா லிகாரா வங்காகம் வாத்தெலு ! குத்தெலுத்து !
குநாநாத்துப்பாநவங்காசு வாத்தெலு ! குத்தெலுத்து !
ஆபுநாத்துவாவியீங்காலு ! வாத்துப்புக்குவாயிலெந்து !
வாலுவெதொ வாத்துமெநவெவு காம்பாத்துதோதெந்தயா !
யாசித்துக்காத்துப்பீ தெலுநா தெநக்குத்துத்துநா தெலைநாநாநா
நாநாநாநா வாத்துமெநவெவு காம்புதோதெந்தயா !
நாத்தொகெபங்கெவெவு வாத்துமாநா நாத்துமாநா !
நாத்தெலு புவியாருப்பு உத்தாவதிசீவெலுத்து !
குத்தெலு குத்தெலு புதொத்து வாத்துமாத்துமாத்து !
காத்தெலு புதொத்து வாத்துமாத்துமாத்துமாத்து !

கூ—வது, நெவேத்யவிதி படலம்.

கூ—பில்லிருளை வாய்சுவாவு கீதிட்டது !

வதங்கண்ணால்தான் உள்ளுப்புவூரு கூப்புகள் || ८८

விஹாரோஷ கிட்டத்தால் வாய்ப்பான மாலிதொ !

ஏதாகோர ரச்சனாக்கு தங்களுள்ளால்கீதிதொ ! || ८९

ஒழினேசுதாப்பிரோத ஜூரா வாரிசுரேஷால்கோதோ !

கிட்டத்தால்கொன்டால் மால் அபாவடிதொரா ! || ९०

கூதாஸ்திரோடூரேவகள் பொப்பேதே பூதாவதே !

பூராதாக்குணரோவெதொ குருபேதேகளுப் போவதே !

கிட்டத்தால்கொன்டால் மாலுப்பாதாகாங்காதேதே !

முருகேஷ்வராக்கிட்டார் நாராதாலாவதாம்பாடு ! || ९१

ஷத்தெஷ்டாக்காக்கிட்டார் மாலாக்காவுப் பூதேப்புக் !

ஸாபங்காலெடெஷிரேவு ஏஞ்செவாஷ்டுகீக்காரா ! || ९२

கிமாஜாவத்தி ஜெத்தால் ஏரங்கிலுப்பாதிலெதேவதே !

ஏதாம்பாக்காதாலேதேவு வட்டாவேதுபார்ந்தன ! || ९३

வாய்க்கால்கோவேண வாலிசுபேதாவாலேதே !

கிட்டத்தாவாதாக்காக்கே ஏஞ்செப்பூதேப்புதே ! || ९४

கிமாஜாவத்திட்டத்தால் சேதாவால்கோப்பால்விஜன !

கிட்டின்றிரோபாங்கிட்டார் வூராகாங்காங்காதேதே ! || ९५

காவாநுப்பாக்காரோன் காங்காங்காங்காங்காதே !

ஏதாம்பாக்காலே காயன் கிட்டாம்பாக்காலேப்புதன ! || ९६

வாலிசுபேதாகாவாசெப்புதாற் கிரிவிதாவுவாலிவுவு !

கிட்டத்தாக்மாஜாவால்கிட்டார் கிட்டிசெங்காலுப்பாதிதொ ! || ९७

ஒங்காலுவாலுத்தான் கிட்டின்றிரோபாதிதொ !

காங்காங்காங்காங்காங்காங்காதேதே !

ஒங்காலுதேவெங்காலுதே காங்காங்காங்காங்காதே ! || ९८

வாவெங்காலுதேவதேதே பாக்காலேதேப்புதே !

வாவெங்காலுதேவதேதே வாக்காலேதேப்புதே ! || ९९

ஏஞ்செவாக்காலேதேப்புதே ! வதெஷ்வாதேவதே !

பிராஸ்திருக்கிடேவேவிதாவினேவாக்காதே !

பூர்வகாரணகமம்

உண

வை-தெங்கியெலீ தீற்றின்புக்கலை பெசு । १२०
 தகடுப-ஏறுவிதெவிடம் வைத்திருக்கு சிலைஷுத் ॥
 குவோத்துப்புதொழுப் பு-தேவாத்து-தேவயீயா ॥ १२१
 சுவியோவிவகத்தோவ வல்வீனாயிலெவதா ॥
 குவோத்துப்புதெருவூலை புதோத்துப்புதெருப்பு ॥ १२२
 வை-தேவநாத்துப்புதென்ற வூலை தேவத்தேவப்புதென்ற ॥ १२३
 சுவியேத்தெராவூலை விவகத்தோவாசிரியைக் ॥ १२४
 குவோத்துப்புதென்ற வூலை புதோத்துப்புதென்ற ॥ १२५
 வை-தேவத்தேவப்புதென்ற வூலை தேவத்தேவப்புதென்ற ॥ १२६
 சுவியோவித்துதேவாதை விவகத்தோவயாத்துப்பாதை ॥ १२७
 சிமோதையாதையெந்தோதை பூங்கள்ளுதலைத்தோதை ॥ १२८
 உறுத்தை வாசியாத்தாகி பிரா-நிலா-க்கூராவாரா ॥ १२९
 வை-தை வாரன வாய்த்தா நா-நய-தை வாவீத்தா ॥
 குப்பாவாதாவித்தையாவை-தை தீக்குத்து-தெஷாக்கூதாநதா ॥ १३०
 வ-துவெ-துவத்துப்புதென்றெவ பெருதெஷாதெரதா ॥ १३१
 தங்குதெவவாலை வஞ்சாஸாந்துத-தை தெஞ்சாததெரத்து ॥ १३२
 திமாநால்லுப்புதெப்பாகு திமாநயிலம்வெசு । १३३
 காரோதையல்லுப்புதெப்புதை திப்பாத்துக்கூதாததெரத்து ॥ १३४
 தாராத-துப்புதெவிலி விலூராதையுத்தத்து ॥ १३५
 விலூராங்குவிலூராய ஹாமெதெநாதெநநல்லியாத்து ॥ १३६
 ஹாமெதெநாபாநதெக்கெந அத-துதித்துமதிலூரா ॥ १३७
 கங்குப்புக்காத-ஹாமெந தந-துதித்துக்கெநத்துப்புதை ॥ १३८
 கண்காய-தைத-நைமெதை ரெகெதெநவாத்துப்புதை ॥ १३९
 தீநாவ-துப்புதயாங்காந தயாஸாவாத்துப்புதை ॥ १४०
 கண்கைக்கூதைக்காமெந் பெ-க்கெதெப்புத்து ॥ १४१
 வல்வீங்கித்தையாதம் வல்வீங்கித்தையாதம் ॥ १४२
 பஞ்சர் ஆவுதெவஸாத-நா-நுதமநநவ-துக்கிணரா ॥ १४३
 வை-தெநக்கீணாத-நா-நுலித் வை-தைத்துக்கைப் ॥ १४४
 குஷ்ஜ-வ-நா-நுலித் தையாத-நா-நுலித் தையாத-நா-நுலித் ॥ १४५
 ஸாரைய-நா-நுலித் தையாத-நா-நுலித் தையாத-நா-நுலித் ॥ १४६

—வது, நெவேந்யவிதி படலம். உக்க

விர்மீலு ஸ்ரீ புரிஷ்டீஸ்ரீ விலைகளுக்கிடத்
 தடெல்லீடு-கூடுமில்லீடு வாறுவாறு கேணுதார்த்திர்ஜி
 புரிஷ்டீர விளையெண் வருத்துக்கெறவாலி யோங்கின்
 கூத்துக்குத் திரியாக்குப் பிழாரத்து நிலவத்தியக் ॥
 யைக்க-வாது செய்யும்பூர் காலநிலையும் வைக்குப்பாக் ॥
 திப்பாங்குமுறைப்புத் திரு-நிதிக்குத் திரு-பிழகு ॥
 அவங்கிராவா-லித்துவா-கூத்து-திரு-நிதி புத்துப்பெண் ॥
 தூவபைத்துவத்துவாய மருத்துப்புத் தூதிக்கு ॥
 குஷித்துக்குத்தீக்குப் பாலாக்குத்துக்கு நிலவத்தியக் ॥
 தேவங்கங்குத் தால் வத் தெநுவத்துக்குத்து நாரிக்கு ॥
 பிழாரம் தேவுவாமங்கூர் தேக்காரத்து சாதிக்கு ॥
 நான்கூர்வெல்லூ காரத்து காரோரவெல்லூக்காக்கு ॥
 யைக்குத்துக்கூய-தூக்குத் தேக்காமதிக்கிஸ்புத்து ॥
 தேவங்கவெல்லூக்காமங்கூர்க்கு வாது செய்யுக்குத் தேவு
 தெநுவத் தொல்காராணம் தெநுநாராபைக்கி கித்துக்கு ॥
 தேவங்குதெவதாத்துவா தெநுவத்துவா தாலிலிவத்துக்கு ॥
 அண்டிருவுக்கு நிதிக்குறும் ஒத்துவத்தெநுவு கித்துக்கு ॥
 தூக்குத்தேவுக்கு தேவங்குத்து வெட்டுவத்துக்கு ॥
 தெநுவத்துக்கு தெநுவத்து தெநுவத்து வெட்டுவத்துக்கு ॥
 தெநுவத்துக்கு தெநுவத்து தெநுவத்து வெட்டுவத்துக்கு ॥
 அண்டிருவுக்குத்து நிதிக்குறும் பெப்பாநித்து எத்துக்கு ॥
 தெநுவத்துக்கு மவாக்கி தாலாக்குது நாராக்குத்துக்கு ॥
 வைக்குராக்குத்து நியுத்துக்கு நியுத்துக்கு ॥
 அத்துக்கு தெநுவத்துக்கு நிதிக்குறும் நிதிக்குறும் நிதிக்குறும் ॥
 பிழகுத்துக்கு தெநுவத்துக்கு தெநுவத்துக்கு தெநுவத்துக்கு ॥
 பிழகுத்துக்கு வாதுத்து விலையும் தெநுவத்துக்கு தெநுவத்துக்கு ॥
 தெநுவத்துக்கு நிதிக்குறும் தெநுவத்துக்கு தெநுவத்துக்கு ॥
 மா-நூல் வித்துநாநார் கெப்புத்து வைக்குத்துக்கு ॥
 மா-நூல் வித்துநாநார் கெப்புத்து வைக்குத்துக்கு ॥

பூர்வ.காரணகமம்

உதவு

உதவு பாடுத வெட்டும் ஸலவ-தோம் ஹாஜநங்குமிடு.
ஸ-ஸுவித்துப் பெந வெட்டும் ஸு சென்னி திடு-தெஹாஜநு.
வகை த்திவெட்டும் வூரி ஸ ஸலவ-தோம் ஹாஜநங்கு.
ஸ-ஸுவையை பெந வெட்டும் ஹாஜநஞ்யாகி-தாஜு அ
ஹாவாஸுத- பெந வெட்டும் ஹாகும் வூயிக்கும் ஸலவ-தெ
சீத்துநாதாப் பெந வெட்டும் ஹாகும் சீத்துநாவுக்கு || ५७५
வரிவாராதெவாநாம் பெந வெட்டும் ஹாகுபெஹத்தக்கு ||
உக்கிண்வநட்டு உணு உதிடும் ஜலஸாஸிய ||
சத்தாம் ஜிவம்பாஸ-ஸம் ஹாவர்ஷி தெஞ்சுவஸாஸிய || ५७६
உதிடுபரிவந்திக்காமும் வாக்நாபிப்புத அடிஜ்கு ||
காக்குதிலை-தீட்டுத் வர்தெஞ்சுதாநி பவித்ருக்கு || ५७७
கர்த்தகந்தீ ஸ-ஸுந்தெபொசாதம் மாதுகந்தே சுவித்து
விடுஸ்ராது || பாத-கந்தை வா-தவிதம் திக்குகந்தை பெந-
தீவிஶாஷி || ५७८
“ உதி பெந வெட்டுவியாந வியிவடு ஸயவிழாதி.”

காமிக ஆகமம், 06

। ஈட செதுவத்துவிப்படி : ।

ஈராதங்பூவகாரி செதுவத்துவிப்படி : ।
 ஈக்குவித்தாதாவான செதுவத்துக்கா முகலைப்பக :
 வதும் வாழும் முதலெண்டாய் ஈநவாநிதியீரளவிப்படி :
 ஈநிலெந்து நூறாண்தீத ஈநல்லாம் வாதாஸிவப்படி :
 ஈவால்வாகாதும் பதிவும் சொல்லுதல்கூர ஸிவஸு தா :
 எசுட்டெத தவாத்தும் முறைநூழாதிய ஸுப்பா :
 ஈத்தூர தா மாவஸுப் தூக்குத்தீபதெத யாது :
 கலை, இவதிவாதாமும் முறைநூழாதிருப்பா :
 யபாஸதி முகத்தீவும் ஈத்தெரவாரதுகாரான்பு :
 இகூர ஸிவஸு செதுவத்தும் கலைஞரம் காரவெஷ்வாய : ॥
 ஈத்தூர தா கூரம் பத்தாக்கலைஞரமாய்செய :
 கலைஞரதெநுவகாரினை கூதன்மாவி விசூதி :
 காலாநூத்தெவ வால்த்துரைவாப்பனை ஸாபநாதிகெ :
 கலைஞரம் வஜ்ஜெயநீரீ இநால்தெங்காஹாதிகம் ஸுக்கு :
 ஶரால்நால்தெங்காமு : செருபும் யவதென்னாலி சிபுதிப்படி :
 வீரவீரனை சிவரிவத்தாநா தெங்காம சீதுபதிம் ஹவுவக :
 விததெங்காமக்கெப வ செதுவெச்சாமய : ஸுந்தா :
 ஈத்தொல்லீஷப : மஹாகு : முதலெந்தாம் வாய்ப்புக்குப்பக :
 செல்லோல் சிமாஸால் ராதஶால் தக்கெலை வ :
 விதஶால்திகாகு : வ வெள்ளாயிரும்குக்கோ சிதா :
 செவணவரா தயா செந்தாநால்பெயெல சியாரீ :
 காவு காவுரீ நீவாரோ சிபுதீசெந்தித்தோ :

விசாரணீ வி ஸாரா டி மா : ஏதுக்கு கவுரைவு ப? :
 தபாவெ யாக்கா வீ, மீறு பூச்சி உ கருவா :
 வாததுக்காக சூரா பொ ளு ரெ கவுரையபு ஜாக்கா :
 பாக்க கூநாகா கூது கெதுக்கு வரிகலை நெ :
 தாவு ஷு-க வாவு ரானி சிலாகோகை ! அாபதை :
 விராஜி வ கீட்கிரென வீ-க்குரத்து ஶாக்காது தடை
 வால்பூர்க்காக்கு வால வீ வி அாக்கிவெ தூது தகி :
 கொவும் காங்கிரெப கெரவாக்கு கூது வாயக்கி : 20
 க்ருபா வ காட்டு நாக்காப-க்கு வா நவபாரஸ்வா :
 வாதாவ-க்கெல்கா கீல வீதி : உாக்கா வெதுவட்டங்கா தபைக :
 சாலிவ-காதிகார லெ தூநா தாஷ்கா கூநா வாக்க-கைக :
 அாக்கிரெத : வாவு விளாக்கு வீ வீதி : வா-கி க்கா யக :
 காத்து கிக் கெலுபாம் கீட்கெதேர வ காலு பைக :
 காத்தும் முக்கு வாலு பூ தி : காவு வெ தபா :
 தபா வாக்கு ஜலி : முஹு : வாது குரைக்கெலு வெலு :
 கீர்ணம் வார்க்கு ரைக் கெராக்கு கீர்க் கெலு முக்கித்து :
 க்ருக்கா கீர்க்கா வீதி ராக்கா கீர்க்கிருதி :
 கார்க்கா கீர்க்கா வீதி ராக்கா கீர்க்கா வீதி : 20
 தாவுதாம-க்கா தும் கவுக்காக்கா குரைக்கா வாலிவ-கை :
 காரா வாரிது யு பூக்கா கீர்க்கா வீதி முக்கு வைக :
 கிதி) கெண்கித்திகா காரியம் கெரவாக்கு வீதி யம் கவுக :
 கீட்டு கீட்டு வது க-க்கு ராக்கா கீர்க்கா வீதி :
 மினாவக்கு புரிக்கா கீதி து தா ரவபாவுவி :
 தாவு கெண்கா கீதெ நெந-கெலு து முக்கு பைக :
 காரா முக்கு யம் கூக்கா கீர்க்கா வீதி முக்கு வைக :
 காரா முக்கு யம் கூக்கா கீர்க்கா வீதி முக்கு வைக :
 முக்கு காலாவுமுயக்கு கெபாக்கா கீர்க்கா வீதி முக்கு வைக :

வங்கா தாநா செந்தி : தும் ஈவைக பூஜைக்கயிக்கு :
குங்குப்பரிசாஸுக்கிழுசி, ராம வாங்குஷ : १५
தெ : சித்திசல்லவிச்சாநம் விழைஷா தீவிவெஷா வ :
யாவகபூஜைக்கதிர்தாநாதாவதூராஜவிக்கெக :
ஷ்டர்ட் புதித்தும் சராசுல்வக்கோவாவேவாதிகா ;
சேஷாந்தியாபரிசூபக சுவிய்காஞ்சு வியீப்பெத :
வாங்கண்டதாதாது, சிராதும் சாங்கமயாக்கு :
தெங்கங்கங்குக் காவி புத்வையும் புக்குபேக :
அாற் சுவித்தா வால் வட்டம் ஹாகாஞ்சு உரிசாரகா :
ஶாங்கவனுபா : செப்பை சாங்கயிவழுவாவு தீநி :
உவித்துங்கபை : காபட்டாராவாகம் பார அபா :
ஒழுவுமெற்ற சொல்யை ஜம்புதூராக்கீல் :

புவுமூர்யை : १०

வாதுசாங்கக் கீர்த்தி காங்கிரைக் குத்துநாதுவு விதா :
ஒடிச செவ தா ஏட்டுக் கூலி நிவீஞ்சு வ சாங்காக்குவை :
ஷாக்குதெஷு : காங்காந்து, கூர வடிடுதெலுக்கிவை ஆடுமெ :
ஒதுக்கா சிய : தீர ஸ்ரீக் கயூய்க்கு குல்வெவ வ :
ஹூலீங் கிய, கியீங் காகுர கங்கை கண்ண தா வாயுபை :
பூலிதெ செங்காரெந்தூஷா பெருக்கிவதெதுவாடவை :
யதிப்பாயிக் காங்காந்துமைதாவுபை ஆடு :
ஒசியுதூ வாக்குதெவைத சொல்கிழுபைந தா :
விடுவாராத்தி விவொளைன கதூஷு காத்தி பூதிவை :
விவ்விகைத்துவங்கு செஷாகி : கெட்டாகி, கீவங்கு செதாகி : १६
விவூத்துபாதுதெதூஷாவிக்காவெடு காத்துத்தெவை :
யாதுகை வித்திதூ வித்திதூ வீதகை :

கெஶாசிடூரவல்லில்லு த௃பெழதபஞ்சாஷ்வித தேயா :
வாந் கி தீதே ஸாசிராந் வாபவஸ் குபாதுநாஏஷுதெ :
தன்ஸுாமாரா அாமாணம் கீர்ம் கிராது பூர்த்திஸுாமாபாக்கூ :
காலெசுக்கீந்தியடி வா ரொஷம் தேதெபை :

பூவாளுபை :

வாநிதம் வாபவஸ் பேராக்கும் தாங்கான் கியாதெதாவுதெ :
வாபவஸ் வால்வேச குங்கா உத்தாமம் தாங்கம் கிழெக்கு
மாங்காதும் பூக்கிவெதாக்கு தெவாயுபடி வா தாய்க்கூ :
கால்வெவஸபாக்கு ஜூங்காந் கிதி கிதித்தெ : ५०
தன்ஸுாமாபாக்கு கீலிங் தெதுயம் கூவாராந் பூபாஸுதெ :
காலெசுக்கீந்தியடி வா கிராது கிராது கியாதெநாஏஷுதெ :
தன்ஸுாமாபாக்கு தாய்க்கீ கா கிராது கிராது கியாதெ :
வாலெதாரைவி வெவ்வேஷா பயாகாவு கிபாவி வா :

கிரிவிராஜிதீபாதூதம் ஜீரகம் வஷ்டிபை தேயா :
குரெங்கு வாநிதம் கெஷ்டுத கிரிதூராமம் பூக்கித்தெ :
வெவிஷ்டா அங்கை பேராக்கு பூக்கூர் கிராவதும்பகாநு |
கிராது கிராது : காங்காரு பரிணவ சுதாவுலிவ வா ||
ஈாஜ்சிராஷ்டாக்கிசென்னவ விதாந்து வஶதாந்து தா வா ;
காலுஶாரணவப்பாலாபாகாகாவிதூம் பூஹத்திவிஷா : ५५
துவாஷம் கக்காரிசென்னவ ஸதாந்து விதாந்து தயா :
கால்கீ காரைவி வாவி குத்தி செவ்டாராகக்குயா :
வத்தீ மு தெபாக்கந்து கிமுகி நாக்கு வங்பாதெ :
வாக்கை கிராதும்பாநாம் பூஹவெநு காலம் கலெக :
பூத்தும்பானி வலிதூரானி வங்கீதாக்கா கிதாநிவி ;
பூஷ்டும் வூதெந வங்கை குங்கு நாலிகொவாக்கிலி :

கிரீவ சீராகாபெட்டுமூர் வங்கூத தசலுஶவுதெ :
மணாஜு யாதாநி வூர் ராவதங்஗ாநி தாநி வா :

குழுவங்கார பாதாநி கிரீவாதிபாதாநி வ :
விஂஶத்தும் வூர்மூவணம் மூடும் மூடும் வகீரிதடி : ⑩
திவதாய்காங்கரைதெந கிரீவஃ வரிகீதித்தே :
வாவித்தெந விறங்கம் கொந் கிரீவாதூ மூச்சவுதெ :
காங்கரை கொத்திறங்கு தாய்க்கோ வா நா தீஞ்சாமிரு :
கொத்திறங் வகீர் பூசுக் கிபிகம் நாண்சிய வா :

குவங்கார பாதாநி கிரீவாதிபாதாநி வ :
விலூரயடிகலபாதாநி ராவங்கி வ வாவுபெக :

தாதெநுவாவாமுவவுபெண்டு வங்கூதாநி வ காநிதிக :
காங்கரைபாந்துவாமுன்கேந கிரீவஂ வெவித்துக்கீக :
நிகிவூதியிதெந கூட்டும் வாவுபெந கிபுதாவுதிநா :
நாதெந வாவுவங்கொஞ்சு ராவங்கி வாராநி வ : ⑪
வாவங்கா வாவுபெத்துமிவம் கந்தெநலம் வியம் நா பக :
விலியாநி வாவாமுவாநி பொறுத்துபெநு : கூதாநி வ :
ஶங்கூதிவகீர்யாதாகும் மதுத்திவாதிவங்பாதடி :
தெநவெநு கொவதங்காநும் வாவுவிக் கெதாபெக :
புலிதெபு சாதிதெல ராபெல வாங்குதெண்ட காங்கூதெ :
தாபூசிவாரா கொதெந வாவுதெகு : வரிகூதுபெக :
சீதாசிவாராபெதெநுமூர் வூதுதெதாவங்காநி துபடி :
வாதுாணி செங்கெப தொபெந்துவாம்பு : வரிகூதுபெக :
திவாநுார்தி விந்துவூது ராங்குவதூ : 22வாதாநி வ :
ஶங்கூதிவகீர்யாதாகும் மதுத்திவாதிவங்பாதடி :

திராசிலவுதங்குஷங்கந இமெண்டங்கள்கிடிவதை
 வாது ஸுஞ்சி வாலுட்டூரனி விடுவெங்கொட்டுவென
 வாதியீவுதெதெவ வாநாக வங்குஷபேசு குடைக்
 காஞ்சாஞ்சிப் பங்கில கூவெண உட்குதெந்தா வு
 ஸுலிகாதிட்டா வா சாஞ்சகாதில்வதுகாதிட்டா
 நீதெங்கு சாஞ்சவதை ரபைட்டுவ கூர மகங்யாக்குபா
 நீதெங்க வங்காட்டுஞ்சுநாக சீக்கிதி தூஷாங் ஜவேச
 உவங்காநி வங்காநி தெநவெந்துவானி விடுவெங்க
 அதுதுதெய்க்காந வங்காக்கா ராவுதம்பு
 வாலுட்டுத்தங்காலி தபூர்திக கந்திரபு
 கடு
 சுவாரெறு சிட்டுவ சாஞ்சி சாஞ்சவதை ஸுலிகாதிமதி விடுபூதெ
 திவாஞ்சாவரி விடுவை ஸுலிகாதிமதி வலிஃ
 வேபா செந்து சொஞ்சுவன யாத்தியாக்குதா விடுவெங்க
 வங்குலூரு சாஞ்சுபெதெவ சொய்யிகோ தா செத்தா
 கார்த்திகை தூதெயாதூர தெரவெந்து காவாரிஞ்சுவெங்க
 திவந்து தக்கினை கந்து தங்காக வாதியீப காத்திபு
 காஞ்சாவுத்தெலங்கார நெஞ்சாரா தா ஒழுயக்குவுதெ
 சுகா மல்லித் தாடுகாந்துகாந்தா சுவாய வ
 தங்க ஸுதிகாய்தாய்த் தெலுகாக வலிகிட்டெண
 பாதுமா வாதுவங்குவதை பாடுகைய பூதாவெயக
 கந்திகாய்தாய்த் தெலுகாக வலிர்வதை பகவிஃ
 எ0
 தத்தெவாடு வாஜகாவெயெல பெறுக்குத் து பயிர்பாநா
 தெநவாநுத்து பூதாதங்கு கிறவா தத்தெவெ
 வா ஹாவாஸ்தேவாநா தெநவெ? வா வாக
 வாய்க் வாய்க்,
 கூவெல வப்பிதாநா வாக சிராயுஷங்காரயார்பு
 தெ

தலையே சாமதவீரென்றா திற்கிழலூரவிடுதலைக் கு

ாட்டுதூரை: வாமா-தெ டிரெக்டுதூர் கூறினே

தபி:

மனையை: வசிரிடி காமெ பக்காயைப்போதூதீரை வலிப்பு

ஆமெயை, யா தெயெயாநூர் சிவாமொமெயை, கூத்துமொகளை:

வாமாயை, வாமாக்கெயை, தாமெயை, வாயாமெயாவை:

நக்குத்துராஸ்வமெய்தை, தூபா விழுமணையை:

வெங்காநையை, வள்ளாநையை, வூராத்துமெதை, 18-நிலத்திரி:

2வாபெயாவ-கூரையை, கீட்டெயை, கெட்டுவாயவி காவைக:

வாதெத்துவை, வீரென்றா விகாராநாஸ வலிஞ்சாவா:

பூயகி, காராவாநாஸ சாமதாநாஸ வூராக விதிபகடி:

வ௃ஷ்டாதிஸலிவீராகு: டிராவாஸகுக்ரீக:

காந்தூள் விஷ்டு கிராந்தூளாதி காதி பரசு வரிமாரகா:

கஞ்சக-காராதிஶாக்கூர டிட்டுதூரை, வூராக்வூராக:

மனையாந-து வ-வ-ம-து, மொவாக்காரை விரெஷாத:

வங்கவெ வாதி வாவ-க்காரிசாவாகாவ-நெ வாவக:

ததி: வாவ-க்கீத வீரென்றாயைப்பாதி:

பக்காக்குவ டெயெராவ சாமதாயவ-கின்ரா:

விக்குதாநவநாமாஸ வூரை, தெட்டாந-ந-ந-பு:

புணவாதி உதாய-நை வூராவதியை, கூ:

வூராஹாநம் வலித்தெட்டாராவ வலையை, கூத்து பொழபெக:

வலித்து டெவாராக்கு: டிரெக்காக்காக்காக்காக:

வாவ-திமாநாவாவ-தெ திட்டெக்காங்காக்காக:

த-1 கெத்துராலிநெ:

2 வாபாக்காராண்டிதாமெ:

ஒன்று திர்ச்சா நவபட்சம் வலிடாயுஷ ஸூக்ஷி-ஸீஷா ;
அதோ மஹ-மூர்ய மகா இடியாவி-தீபக்கு ॥

திர்ச்சீ-தூஞா வளிக்கீப் பட்ஜெயாப திவெஷபெக ;
பெந திர்ச்சீ-தூஞா பாதி திர்ச்சீ-நீதி தீத-நீதீத ;

45

வண்ணாவி-ந ஏஙா அநிடா-மா-தூஞா விவஜ-பெக ;
காரபெரும்விவாதால வா மகா காரவி திவெஷபெக ;

காபவா உடவாய்வா அநிடா-மா-தூஞா ந மாஷபெக ;
காப்பிகாப-நீத : காப-நீத-நீத வங்காரவா-மு-க்கு ॥

உதி ஈசுவரவூ சிஹை-தீதே ரெநவெஷுவிபி
ந-ந-ந வீது-ப் பெ-த :

தெய்வம் - அங்கி

அ. தெய்வம் - காத்தி

குமார தந்திரம், ०६

षष्ठः படலः

அத நைவெதிவி஧ி:

அத; பரं பிவக்ஷயாமி நைவெதிவி஧ிமுத்தமம् ।
 பிரமந்திகரं புண்ய ராஜராட்டிவிவர்஧நம् ॥ १ ॥

விஹிவேணுபியங்஗நூ நீவாரஂ யவமேவ ச ।
 ஗ோ஧ும் பட்வி஧ே ப்ரோக்த் நைவேண் பணமு஖பியம् ॥ २ ॥

ஆஸனோ ஹிதமநிவந்தேத் பிராந்தாவ்ய யத் ஸுபக்கம் ।
 யோ ஦दாதி குஹாயைவ தாஂ தாஂ வுதிஸவாஞ்சுயாத்^१ ॥ ३ ॥

அத்துவா யென முக்த செத் தத்தாவ்ய க்ஷீயதே ஭ுஶம் ।
 நித்ய நைமித்திக் காந்ய நைவேத் திவி஧ ஸ்மृதம் ॥ ५ ॥

நித்ய நவவி஧ ப்ரோக்த ததா நைமித்திக் து வா^२ ।
 யதேஷு காந்யமித்துக்த தேஷாஂ பெதமிஹோச்யதே ॥ ५ ॥

நைவெதமா஢க் பக்வ மத்யம் சா஧ம்^३ ஸ்மृதம் ।
 திரிணுங் திரிணுங் தஸ்மிந் நைவேத் மத்யமோத்தமம் ॥ ६ ॥

அர்஧்஭ாரெண நைவேத் மத்யமா஧மமுச்யதே ।
 ஭ார் ஭ாரா஧க் ப்ரோக்த மத்யமே மத்யமோத்தமம் ॥ ७ ॥

திரிமார் தண்ணுலை: பக்வமுத்தமா஧மமுச்யதே ।
 பட்வமாரத்திய சாந்தமுத்தமே மத்யமோத்தமம் ॥ ८ ॥

१ ஸ்மாஞ்சுயாத

२ ததா

३. அதமா஦ாஷமம்

एककालस्य नैवेदमेवमेव महामुने ।
 नित्यमेव समाख्यातं नैमित्तिकमथ शृणु ॥ ९ ॥
 खारिष्ठकं समारभ्य तेन वृद्धिं नवोदितम् ।
 नवद्विगुणभारान्तं मध्यमादित्रयं त्रयम् ॥ १० ॥
 एवं नैमित्तिकं प्रोक्तं शृणु काम्यं महामुने ।
 प्राथितं येन यन्मात्रं तावन्मात्रं हि काम्यकम् ॥ ११ ॥
 कुडुवं तु चतुः प्रस्थं पैशाचानं प्रकीर्तिम्^१ ।
 द्विःप्रस्थं चरुसंज्ञं स्यात् आढकं हविरुच्यते ॥ १२ ॥
 चातुर्ब्यर्थोद्भवा नारी पतिपुत्रवती तथा^२ ।
 यदा सुमङ्गली कन्या त्रीहिप्रहरकर्मणि ॥ १३ ॥
 आदित्यरश्मिभिस्तप्तं धान्यं शोधितलूखले^३ ।
 निषिद्ध्य मुसलं ग्रास्य कुट्टयेत्प्रागुदड्मुखः ॥ १४ ॥
 तुषानपोद्धा शूर्पेण तुषकम्बुविवर्जितम् ।
 विशदं तण्डुलं ग्रास्य शुद्धात्मा परिचारकः ॥ १५ ॥
 नवभाण्डानि संक्षालय तेषु निषिद्ध्य तण्डुलान् ।
 वस्त्रपूत्रेन तौमेन हृदा क्षाल्य पुनः पुनः ॥ १६ ॥
 त्वद्विगुणद्विगुणं तोयं कल्पयेद् वीजमुख्यतः ।
 त्वद्विगुणद्विगुणं सद्येन परिचारकः ॥ १७ ॥

२ चातु

३ उत्तरमुखले

आस्यं वस्त्रेण संचाद्य चोत्थाप्य परिचारकः ।
नैवेद्योत्थापने काले यो नरश्च न लघ्नयेत् ॥ २७ ॥

प्रमादात् पतितं चेतु सस्थानां नाशनं भवेत् ।
तद्द्रव्यं वर्जयित्वा च मूलमन्त्रैः शतं जपेत् ॥ २८ ॥

पुनः पच्याथ नैवेद्यं तद्द्रव्यं प्रतिरूपकम् ।
मण्डपे दक्षिणे भागे मण्डले विन्यसेत् क्रमात् ॥ २९ ।

दारहस्तेन दब्या वा पात्रमनेन पूरयेत् ।
सौवर्णं राजतं कांस्यमथवा कदलीदल्म् ॥ ३० ॥

सर्वव्यंजनसंयुक्तं त्रिपाद्यर्थं निधापयेत् ।
तुर्यांशं भाष्टतोनोत्वा शैषं अंशं निवेदयेत् ॥ ३१ ॥

नियमेव समाख्यातं काम्यं नैमित्तिकं शृणु ।
स्थलशुद्धि ततः कुत्वा प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ॥ ३२ ॥

मही सम्यक् परिस्तीर्थं धूतेनैवाभिधारयेत् ।
पात्रशेषं त्रिभागैकं नीत्वा शेषं नयेत्ततः ॥ ३३ ॥

सर्वोपदंशसंयुक्तं प्रभूतं हविरुत्तमम् ।
अस्त्रं दशासु विन्यस्य चाक्षसुद्रां प्रदशयेत् ॥ ३४ ॥

भक्ष्यं भोज्यं च लेह्यं च पेयं चैव चतुर्विधम् ।
दाययेत् कार्तिकेयाय हृदयेन तु देशिकः ॥ ३५ ॥

नैवेद्यविधिपटलः

नैवेद्यविधिराख्यातो वक्ष्ये पानीय लक्षणम् ।

निवेद्यायामृतं शुद्धे सूद्धाण्डे पूरयेजलम् ॥ ३६ ॥

वस्त्रपूतं सुशीतं च सर्वद्रव्यसमायुतम् ।

नैवेद्यान्ते तु सेनान्ये पानीयं दापयेदधुदा ॥ ३७ ॥

निवेदितानि सर्वाणि सुमित्राय प्रदापयेत् ।

अक्षद्रव्यप्रमाणान्तं वलिदानं प्रकीर्तिम् ॥ ३८ ॥

द्वारस्य दक्षिणे पार्श्वे सुदेहाय प्रदापयेत् ।

द्वारस्य वामपार्श्वे तु सुमुखाय प्रदापयेत् ॥ ३९ ॥

गजेन्द्राय ददेदग्ने महाशास्त्रेऽभिगोचरे ।

बास्ये पितामहायै मातृभ्यां निर्कृते ददेत् ॥ ४० ॥

पश्चिमे स्यादगस्त्याय ज्येष्ठायै वायुगोचरे ।

सौन्ये नारदायैव भास्करायैशगोचरे ॥ ४१ ॥

ततः पुरस्थिते पीठे बलिं दच्छ्रद् विशेषतः

यशोराक्षसप्तशाचाः भूतगन्धर्वकिंनगः ॥ ४२ ॥

सिंहानवनागाव्य तेन प्रीति प्रयान्तु ते ।

नैवेद्यानपर्यन्तं तच्चन्नामा बलिं क्षिपेत् ॥ ४३ ॥

इन्द्रावसने कृत्वा मुखवासं गुहमिश्यम् ।

पूर्वान्तर्णीकर्मरूपवुखण्डस्य चूर्णकम् ॥ ४४ ॥

फलत्रयाणां चूर्णं च संग्राष्य सुविचक्षणः ।
भोजनानन्तरे दद्यात् मुखवासं हृदाणुना ॥ ४५ ॥

ताम्बूलं दापयेत् तस्मै क्रमुकं प्रस्थपूरितम् ।
पत्रं चतुर्गुणं दद्यात् तज्जिह्वाप्राणवर्जितम् ।
कर्पूरादिसमायुक्तं दापयेत् विशेषतः ॥ ४६ ॥ ॥

इति श्रीकुमारतन्त्रे नैवेद्यविधिर्नाम षष्ठः पटलः

कूपाभिप्राप्त औकमम्, 17

एष शब्दो बहुत्यभिप्राप्तिः पृष्ठः ।

अप्राप्तम्बूलं वात्तारोति तदलित्रेव इत्युच्छविः ।
स्त्रीवात्तारोत्तिरात्रिकृतं कुरुतेकवाऽप्याप्तम् ॥
प्राप्तम्बूलित्तेष्वात्तिरात्र तनुत्तु अवाद्यन्तितः ।
प्राप्तम्बूलित्तेष्वात्तिरात्र त्रिशूलित्तेवावस्थितिः ॥
प्राप्तम्बूलित्तेष्वात्तिरात्र अतेष्वात्तिरात्रित्तेवावस्थितिः ॥
प्राप्तम्बूलित्तेष्वात्तिरात्र उवाचात्तिरात्रित्तेवावस्थितिः ॥

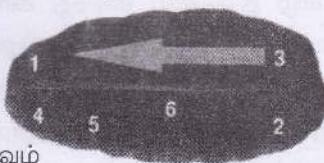
ஸாப்ரபேதம்

அவி

ஸாடுகாராகுதோதிகா லீவியாநாதநகரொ |
 பூதாஸாக்கிதோதிகா தகலன-ஜஹாங்காவு ||
 வாதாகங்களிலெழுவ லுப்பை-பூதாக்குவிதா : 1
 வைவ-சுநாங்குப் பூதாகட வாவுப்போக்கு, சிளாஸ்தெநா : 1
 தப்பாகங்குநாலூப்பெவ லுப்பை-குமின-பாநா : 1
 ஸு-வீருஷவநாதீ, ஸாடுகாராங்கிலோவுவே ||
 அதேஏஏவாகங்வாவ லீவீஷ்வாக்கிலாலுகலே |
 த-நாம் சினங்காக்கா விடுதலெண-ப்பித்தி தெதி : 1 50
 ஸாவிலிலாங்குத்தாக்கா எ-வங்கதுவித்துவெக |
 வல்லாக-துவங்கா ஓ-வங்கதுதெதாது-வெயக |
 வங்க-உங்கீங்கிலெலுந தண-ஞாவுபத்ததி : 1
 தாவிக்காஏ-கிலாவெகங சீர்வீங்காக்கிடு ||
 முதலியதக-நாந்து, ஒ-நா-பீடுவூங்கிடு : 1
 வாநாநாங்கு-கிளாநாங்க-நாங்கிலிகாங்குநாங்கதி : 1 55
 யாரிவாரங்கித்தாக்கா அ-நாஸாயநிலெலுதியக |
 தாது-நாந-விலிஶங்கு தங்கதுநாங்கா ||
 ஸு-ந-தங்கவிழ்த்தாக்கா வ-ந-வாகாவித்தாநது : 1
 ததோகநாநாநாவா நாந்தெநத-பீங்காலியக |
 பெ-நாந-நாவலெநலெந்தா கூத்திகாக்கிவங்காநா : 1 60
 அதி வாவிதெவந்துவியி வட்டவங்காநா : 1
 ஸாப்ரபேதம் - கடுக - கடு ஸாப்ரபேதம் கடுகக.

தமிழர்கள் உணவு பரிமாறும் விதம்

1. உப்பு
2. இனிப்பு பலகாரம் அல்லது பாயாசம்
3. பச்சடி, கூட்டு, பொரியல், அவியல், வறுவல், ஊறுகாய் ஆகியவற்றை வலதிலிருந்து இடது பக்கமாக பரிமாறவேண்டும்
4. அப்பளம், வடை போன்ற நொறுக்கு தீவிர வகைகள்
5. சித்ரான்னம் (புளி சாதம், எலுமிச்சை சாதம் போன்றவை)
6. அன்னம்

பரிமாறும் விதம்

அன்னத்தில் முதலில் பருப்பு, நெய் பரிமாறவும்

அடுத்து குழம்பும்

அடுத்து ரசமும்

இறுதியில் தயிர் அல்லது மோர் ஊற்றிக்கொள்ள வேண்டுமாம்.

தமிழன் உணவே மருந்து என்று வாழ்ந்து வந்தவர்கள். தாம் உண்ணும் உணவை கூட எவ்வாறு இலையில் இட்டு உண்ணவேண்டும் என்று ஒரு முறையை கையாண்டவர்கள். இந்த படம் அந்த உணவு பரிமாறும் முறையினை விளக்கும் ஒரு சாட்சி. மேலும் இந்த பரிமாறும் முறையில் பல நல்ல விஷயங்கள் உள்ளன. அவைகளை இங்கு காண்போம்.

1. கைக்கு சீக்கிரம் எட்டாத தூரத்தில் உப்பு, உணவுடன் எளிதில் கலக்காது.
2. மிளகாய் அல்லது உப்பை தெரியாமல் ரூசித்து விட்டால், உடனடியாக உட்கொள்ள இனிப்பு மிகவும் அருகாமையில்
3. நடுவில் முக்கிய உணவான அன்னம், அதை சுற்றி கூட்டு பொரியல் அவியல் வறுவல் ஊறுகாய்
4. குறைவாக உட்கொண்டு வேண்டிய சித்ரான்னம்
5. அளவாக உட்கொண்டு வயிற்றை பாதுகாத்து கொள்ள கடைசியாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் நொறுக்கு தீவிர வகைகள்.

பல ஆயிரம் ஆண்டுக்கு முன் அறிவியல் : முதலில் பருப்பு மற்றும் நெய் (சொக்கும் தன்மை குறைந்த பொருட்கள் மற்றும் நமது உணவு குழாயை தன்மையாக்கும் பொருட்கள்) பிறகு குழம்பு ரூசியுடன், தன்மையான உணவு குழாயை வருடும்), பிறகு ரசம் (இதுவரை உண்ட அனைத்தையும் செரிக்கசெய்யும்), பிறகு மோர் (வயிறார உண்டின் உருவாகும் கூட்டைக்குறைக்கும்)...

தமிழர்களுடைய கலாச்சாரத்தில் முக்கிய பங்கு வாழை இலைக்கு உண்டு. சுப காரியங்கள் என்றால் உடனே கும்பம் வைத்து அதன்கீழே தலை வாழை இலையை வைத்து அரிசி பரப்பி கும்பத்தின் மேலே தேங்காய் வைப்பது வழிமை. இது தமிழர்கள் தமது பாரம்பரியமாகவே செய்து ஏனெனில் அது எந்த இடத்திலும் வளரும் மற்றது எமக்கு தேவையான நேரங்களில் இவை வெட்டலாம் தானே. விரத நாட்கள் என்றால் நாம் அங்கும், இங்கும் வாழை இலை தேஷி திரிய தேவையில்லையே. உடனே வெட்டி எடுக்கலாம் தானே. வாழை குலை எடுக்கலாம், வாழை பொத்தி எடுக்கலாம் என்று நிறைய பயன் எங்களுக்கு வாழை மரத்தால் கிடைக்கும் என்பதனால் கூடுதலாக எல்லோரது வீடுகளிலும் வாழை மரத்தை வளர்ப்பதுண்டு.

வாழை இலை, பாரம்பரியமாக உணவுண்ண பயன் படுத்தி வருகிறோம். இவ்விலையில் சோறுண்டால் நல்வாழ்க்கை அமையும் என்பது நம்பிக்கை ஆகும். வாழை இலையில் உணவு பரிமாறுவது தமிழர்களாகிய எமது விருந்தோம்பல் கலாச்சாரத்தில் முதலிடம் வகிக்கிறது.

நாம் கூடான உணவுகளை இவ்விலையில் வைத்து பரிமாறும் போது அதில் ஒருவித மணம் தோன்றும். அதற்கு நம்முடைய பசியினை தூண்டும் செய்கை உண்டு. இதனால் தான் நரி இவ்விலையில் சாப்பிட்டு வருகிறோம். வாழை இலையில் தொடர்ந்து உணவு உட்கொண்டு வந்தால் தோல் பள பளப்பாகும். உடல் நலம் பெறும். மந்தம், வலிமைக்குறைவு, இளைப்பு போன்ற பாதிப்புகள் நீங்கும். அழல் எனப்படும் பித்தமும் தணியும். வாழை

இலையில் சாப்பிடுவதால் இளந்தை வராமல், நீண்ட நாட்களுக்கு முடிகருப்பாக இருக்கும்.

வாழையிலை ஒரு கிருமி நாசினியாகும். உணவில் உள்ள நச்சுக்கிருமிகளை அழிக்கும் தன்மை கொண்டது. இதனால் நோயின்றி நீண்ட ஆரோக்கியத்தை அளிக்கிறது. வாழையிலையின் மேல் உள்ள பச்சைத் தன்மை (குளோரோபில்) உணவை எளிதில் சீரணமடையச் செய்வதுடன் வயிற்றுப் புண்ணை ஆற்றும் தன்மை கொண்டது. நன்கு பசியைத் தூண்டும். வாழையிலையில் உண்பவர்கள் நோயின்றி நீண்ட ஆரோக்கியத்துடன் வாழ்வார்கள்.

அலுவலகம் செல்லும் அதிகாரிகள், பணியாளர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் மதிய உணவை பார்ச்சாக எடுத்துச்செல்ல வாழை இலை சிறந்து. சோறு பழுதாகாமல் அப்படியே இருக்கும் குழந்தைகள், மாணவ, மாணவிகள் மதிய உணவு கொண்டு செல்ல வாழை இலை பயன்மிக்கது. கல்யாண வீடுகள், பொது விழுாக்கள், அன்னதானம் விருந்து வைபவங்களுக்கு உணவு பரிமாறுவதற்கு வாழை இலைகள் தான் பொரிதும் பயன்படுகின்றன. எல்லோரும் சாப்பிட்டவுடன் உடனே எரிந்துவிடலாம். எல்லோருக்கும் சலபம். விலையும் குறைவு. வாழைமரத்தில் இருந்து நாம் பல பயன்களைப் பெற்று வருகின்றோம். அதில் வாழை இலையின் பயன்பாடும் முக்கியம்.

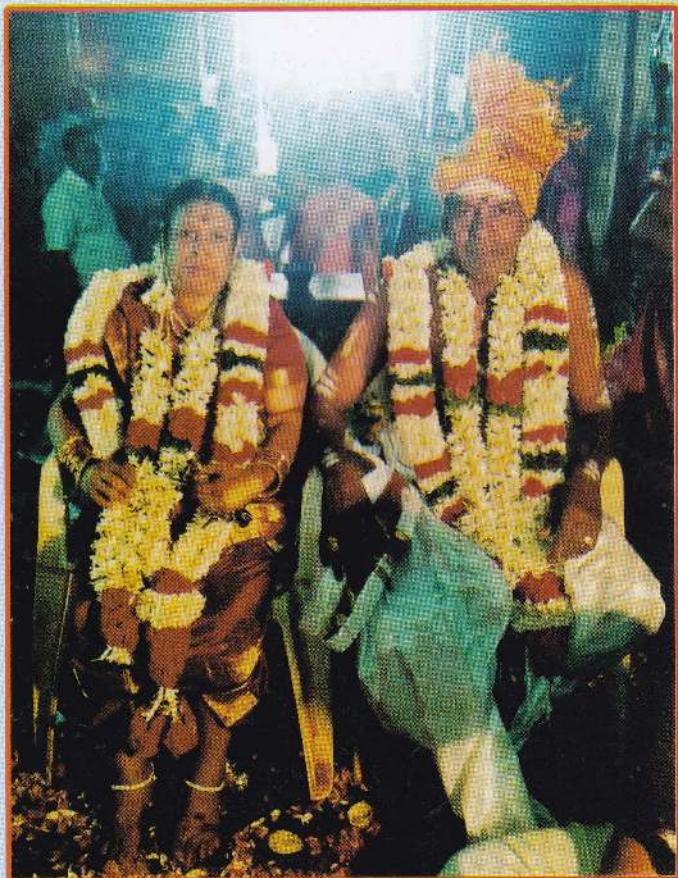
தீ விபத்திலிருந்து மீண்டவர்களையும், தீக்காயம் பட்டவர்களையும் வாழை இலையின் மீது படுக்கவைத்தால் அதில் உள்ள பச்சைத் தன்மை தீக்காயத்தின் எரிச்சலைப் போக்கும். புண்களில் இவ்விலையை எண்ணெய் தேய்த்து வைத்து கட்டிவர எளிதில் குணமாகும். முதலில் இலையின் மேற் புறத்தை புண்ணின் மீது வைத்து 2 நாட்கள் கட்ட வேண்டும். அதன்பின்னர், இலையின் அடிப்புறம் புண் மீது படுமாறு வைத்து அடுத்த 2 நாட்கள் கட்ட வேண்டும்.

உபசரிப்பு முறையை தெரிந்து கொள்ள...

தமிழர்கள் தலை வரைமு கூலை விருந்து பறிமாறும் முறை!!!

1. உப்பு (Salt)
2. ஊறுகாய் (Pickles)
3. சட்னி பொடி (Chutney Powder)
4. பச்சை பயிர் கூட்டு (Green Gram Salad)
5. பருப்பு கூட்டு (Bengal Gram Salad)
6. தேங்காய் சட்னி (Bengal)
7. பீன்... பல்யா (Fogath)
8. பலாப்பழு உண்டி (Jack Fruit Fogath)
9. சித்ரண்ணம் (Lemon Rice)
10. அப்பளம் (Papad)
11. கொரிப்பு (Crispies)
12. இட்லி (Steamed Rice Cake)
13. சாதம் (Rice)
14. பருப்பு (Dal)
15. தயிர் வெங்காயம் (Raitha)
16. ரசம் (Rasam)
17. உளுந்துவடை (Black Gram Paste Fired Cake)
18. கத்திரிக்காய் பக்கோடா (Brinjal Pakoda)
19. இனிப்பும் புளிப்பும் கலந்த கூட்டு (Sweet And Sour Gravy)
20. காய்கறி பொரியல் (Vegetable Fry)
21. காய்கறி அவியல் (Vegetabel Mix)
22. வெண்டைக்காய் பக்கோடா (Ladies Finger Pakoda)
23. கத்திரிக்காய் சாம்பார் (Brinjal Sambar)
24. இனிப்பு (Sweet)
25. வடைகறி (Masalwada Curry)
26. இனிப்பு தேங்காய் போளி (Sweet Coconut Chapati)
27. கிச்சடி (Vegetable Upma) .
28. இஞ்சி துவையல் (Sour Ginger Gravy)
29. பாயசம் (Sweet)
30. தயிர் (Curds)
31. மோர் (Butter Milk)

திருத்தவூர் உத்தியப்பி சீர்த் தமாக்ரன்
 பார்த்தவாஜ்ஜோத்துற
 “பாக்ரஸ்த் திருத்து”

பிரம்மண் சீதாராமகிருஷ்ணசுர்மா
சீதாலசுஷ்மி தம்பதிகள்